

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE

PROVOZNĚ EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA PRÁVA

DIPLOMOVÁ PRÁCE

„Doménové spory a jejich řešení“

Autor diplomové práce: **Bc. Sylva Skřivánková**

Vedoucí diplomové práce: **JUDr. Ing. Bohumír Štědroň, LL.M. Ph.D.**

© 2011, ČZU v Praze

Česká zemědělská univerzita v Praze

Provozně ekonomická fakulta

Katedra práva

Akademický rok 2008/2009

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Sylva Skřivánková

obor Podnikání a administrativa

Vedoucí katedry Vám ve smyslu Studijního a zkušebního řádu ČZU v Praze
čl. 17 odst. 2 určuje tuto diplomovou práci.

Název tématu: **Doménové spory a jejich řešení**

Struktura diplomové práce:

1. Úvod
2. Cíl práce a metodika
3. Literární rešerše
4. Případová studie
5. Poznatky a jejich vyhodnocení
6. Závěr
7. Seznam literatury
8. Přílohy

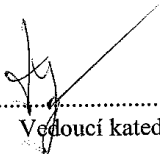
Rozsah původní zprávy: 50 - 60 stran

Seznam odborné literatury:

.eu domain name, Přemysl Raban, Marie Moravcová a kol. - Vyd. 1. - Praha: Beck, 2006,
ISBN 80-7179-525-9
nařízení ES č. 874/2004
nařízení ES č. 733/202
www.nic.cz
www.eurid.eu
www.icann.org

Vedoucí diplomové práce: **JUDr. Bohumír Štědroň, LL.M. Ph.D.**

Termín odevzdání diplomové práce: duben 2010

.....
Vedoucí katedry

.....
Děkan

V Praze dne: 15.12.2008

ČESTNÉ PROHLÁŠENÍ

Čestně prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma „Doménové spory a jejich řešení“ vypracovala samostatně za použití uvedené literatury a po odborných konzultacích s JUDr. Ing. Bohumírem Štědroněm, LL.M. Ph.D.

V Praze

.....
Sylva Skřivánková

PODĚKOVÁNÍ

Ráda bych touto cestou poděkovala panu JUDr. Ing. Bohumíru Štědroňovi, LL.M. Ph.D. za odborné konzultace a cenné rady, jimiž mě provázel při zpracování této diplomové práce.

Ráda bych také poděkovala nejmenované telekomunikační společnosti za informace, které se týkají fungování doménových jmen z hlediska praxe.

.

Souhrn

Doménová jména jsou v současnosti velice důležitá pro prezentaci firem a osob na internetu. V oblasti práva jsou poměrně novou a často diskutovanou problematikou.

Doménová jména jsou vedena v Centrálním registru, který spravuje centrální registrátor pro dané doménové jméno nejvyšší úrovně. V České republice je tento registr spravován sdružením CZ.NIC.

Také v této oblasti dochází ke sporům, které se právě registrace a užívání doménových jmen týkají. Tyto spory mohou být v České republice řešeny prostřednictvím obecných soudů nebo pomocí Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře a Agrární komoře České republiky (Rozhodčí soud). Ve většině případů jsou spory řešeny mezi držitelem daného doménového jména druhé úrovně a třetí osobou. Ve velké většině je také žalovanou stranou i sdružení CZ.NIC, které na základě požadavku držitele doménového jména provedlo jeho registraci.

V případě Rozhodčího soudu se spory řídí dokumentem „Pravidla alternativního řešení sporů“ podle nichž jsou spory posuzovány. Tyto pravidla jsou součástí smlouvy, kterou uzavírá registrátor s žadatelem o doménové jméno a jsou vydávány sdružením CZ.NIC. U obecných soudů se spory řídí platnou právní úpravou daného státu.

Klíčová slova:

Alternativní pravidla řešení sporů, centrální registr, doménová autorita, doménové jméno, doménové spory, registrátor, držitel doménové jména, Rozhodčí soud při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky, Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD .cz.

Summary

Domain names are now very important for presentation of companies and individuals on the Internet. The law is relatively new and much debated issue.

Domain names are kept in the Central Registry, managed by a central registrar for the top-level domain name. In the Czech Republic, the register is managed CZ.NIC.

In this area there is litigation that is currently registration and use of domain names related. Disputes concerning domain names can be resolved in the Czech Republic through the ordinary courts or by the Czech Arbitration Court Arbitration Center for Internet Disputes (arbitral tribunal). In most cases, disputes are resolved between the holder of the second-level domain names and third parties. In the vast majority is also a defendant and CZ.NIC that at the request of the holder of the domain name registrant's implemented.

In the event the Court of Arbitration disputes governed by document "alternative dispute resolution" under which disputes are assessed and also manages them. These rules are part of the contract entered into by a registrar with the applicant for a domain name and are issued CZ.NIC. The general court shall be governed by the applicable legislation of the state.

Keywords:

Administrative dispute resolution, the central registry, domain authority, domain name, domain disputes, the registrar, the holder of the domain name, the Czech Arbitration Court Arbitration Center for Internet Disputes, the rules of registration of domain names in ccTLD. cz.

Obsah

1. Úvod	10
2. Cíl a metodika práce	11
3. Doménové jméno.....	12
3.1. Technické vymezení.....	12
3.2. Právní vymezení.....	15
3.3. Doménová jména .cz v číslech.....	16
4. Generická doménová jména	17
5. Doménové autority	19
5.1. Klasifikace ISP.....	19
6. Centrální registr	23
6.1. Registrátor	23
6.2. Sdružení CZ.NIC.....	24
6.3. Sdružení EURid	25
7. Náležitosti registrace doménových jmen.....	26
7.1. Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD .cz	27
7.1.1. Registrace doménového jména.....	27
7.1.2. Pravidla tvorby doménového jména.....	29
7.1.3. Prodloužení registrace doménového jména.....	29
7.1.4. Delegace doménového jména.....	30
7.1.5. Převod doménového jména	30
7.1.6. Zánik registrace doménového jména.....	30
7.1.7. Registrace kontaktů	31
7.1.8. Změny a autorizace změn	31
7.1.9. Ochrana osobních údajů	32
7.1.10. Odpovědnost za škodu	32
7.2. Obchodní podmínky pro registrátory	33
8. Řešení sporů o doménová jména	38
8.1. Doménová jména gTLD.....	38
8.2. Doménová jména ccTLD .cz.....	39
8.2.1. Spory mezi držitelem a sdružením CZ.NIC	41
8.2.2. Spory mezi držitelem a třetími osobami.....	42

8.2.3.	Pravidla alternativního řešení sporů	43
8.2.4.	Právní konflikty	44
8.2.5.	Firma	47
8.2.6.	Ochranné známky	49
8.2.7.	Nekalá soutěž.....	52
8.2.8.	Právní nároky vyplývající z jednání nekalé soutěže.....	57
9.	Právní praxe v ČR	58
9.1.	Spor o doménové jméno „ceskapojistovna.cz“	60
9.2.	Spor o doménová jména „dove.cz“ a „hera.cz“	65
10.	Závěr	69
	Seznam použité literatury	71
	Přílohy.....	76

1. Úvod

S rozvojem internetu se vyskytla řada právních otázek a také sporů. Součástí tzv. kyberprostoru jsou také doménová jména, která patří v současné době k velmi aktuálnímu tématu. V oblasti práva jsou doménová jména diskutovanou problematikou avšak relativně novou, což je patrné i z relativně malého počtu publikací, které se této tematice věnují. Tato problematika je úzce spojena s rozvojem moderních informačních technologií a stále větší rozšířeností informační sítě Internet, která čím dál více vstupuje do našeho každodenního života. Problematika doménových jmen a řešení sporů, které se jí týkají, spadá do působení práva informačních a komunikačních technologií.

V České republice je jedinou ucelenou publikací zabývající se doménovými jmény publikace s názvem Právní aspekty doménových jmen z roku 2000, která je již v současné době téměř neaktuální jelikož vývoj doménových jmen ať už z pohledu technického nebo právního se od té doby posunul dále. Z části popisuje problematiku doménových jmen z pohledu doménových autorit a rozdělení poskytovatelů informačních služeb společnosti autor Radim Polčák v publikacích s názvy Právo na internetu: spam a odpovědnost ISP z roku 2007 a Právo a evropská informační společnost z roku 2009.

V České republice k rozšíření povědomosti o doménových jménech dochází přibližně posledních 15 let, což je spojeno s jejich rostoucím významem v obchodní oblasti a také s vývojem komunikačních prostředků, se kterými jsou spojeny. S růstem počtu registrovaných doménových jmen také narůstal počet sporů, které byly z většiny mezi držiteli doménových jmen a třetími osobami. Tyto spory jsou založeny především na právech na označení.

První spory se v České republice začaly objevovat koncem 90. let 20. století oproti zahraničí, kde se již problematika sporů týkající se právě doménových jmen začala vyskytovat v 80. letech minulého století. U nás k většímu rozšíření právní praxe i vědy, která se těmito spory zabývá, dochází až začátkem současného století.

2. Cíl a metodika práce

Prvním cílem této diplomové práce není postihnout celou problematiku doménových jmen pro všechny domény nejvyšší úrovně, ale zaměřeni se především na náležitosti a podmínky registrace, fungování a právní spory týkající se domény nejvyšší úrovně pro Českou republiku .cz. Dalším cílem je také navržení doporučení jak předcházet doménovým sporům v praxi.

V právní části bylo tedy nutné definovat co to vůbec doménové jméno je a jakým způsobem je z technického hlediska zajištěno jeho fungování. Jelikož v literatuře není definováno postavení registrátorů doménových jmen z právního hlediska, je část obecné práce věnována právě jim. Jsou zde uvedeny organizace, které fungují v systému registrace doménových jmen, popsány vztahy mezi nimi a definovány jejich funkce a pravomoci. Především jsem se zaměřila na sdružení CZ.NIC, které je Centrálním registrem pro doménové jméno ccTLD .cz. Pro část, která je zaměřena na spory ohledně doménových jmen bylo také nutné uvést pravidla registrace a tvorby doménových jmen stejně tak obchodní podmínky pro registrátory a další náležitosti, které jsou s doménovými jmény spjaty od prvního kroku což je registrace až k zániku doménového jména. Jelikož EURid je zvláštní druh správce pro doménu .eu je jedna kapitola věnována právě tomuto sdružení.

Zvláštní část je věnována řešení sporů doménových jmen ccTLD .cz., které v současné době probíhají jak před obecnými soudy tak před rozhodčími orgány což je pro Českou republiku Rozhodčí soud při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky. Zde jsou uvedeny nejčastější typy sporů a důvody proč právě k nim dochází. V poslední části jsou uvedeny vyjádření ke konkrétním soudním rozsudkům a také vyjádření jak žalobců tak žalovaných strany ke sporům o doménová jména.

3. Doménové jméno

Doménové jméno je v současné době pojem, který zná jistě každý, jelikož s rozvojem internetu patří do našeho každodenního života. Ať již hledáme informace o počasí, jízdách v řádech nebo si chceme přečíst e-mailovou korespondenci, je nutné zadat do prohlížeče doménové jméno, abychom se k požadovaným informacím dostali. Avšak další náležitosti, které jsou s doménovými jmény spjaty již tak známé široké veřejnosti nejsou. Aby vše správně fungovalo je nutné technické zajištění a také organizací, které upravují pravidla používání doménových jmen.

3.1. Technické vymezení

Doménová jména se dělí na domény jednotlivých úrovní, tyto úrovně se oddělují tečkou a jejich celý zápis za sebou tvoří doménové jméno. Úrovně doménových jmen jsou číslovány pozpátku. Nejvyšší instancí je tzv. kořenová (root) doména. Tato doména se vyjadřuje tečkou zcela vpravo, ale bývá často vypouštěna. Uveďme si příklad na adrese www.pef.czu.cz, první úroveň domény je zde „cz“ což představuje doménu nejvyšší úrovně (TLD – Top Level Domain), konkrétně se jedná o národní TLD doménu, doménu druhé úrovně (SLD – Second Level Domain) pro náš příklad představuje „czu“, dále následuje doména třetí úrovně „pef“ a doména čtvrté úrovně „www“. Jak vidíme na příkladu, jedná se o složení jednotlivých řetězců, které jak již bylo zmíněno, jsou od sebe odděleny tečkou.

Top Level Domains (TLD) můžeme rozdělit na generické TLD (gTLD)¹, které mají tři a více znaků a národní TLD (ccTLD)², které jsou dvouznakové a jsou totožné s identifikací země podle normy ISO-3166³. V rámci jedné domény první úrovně není možná existence dvou nebo více domén druhé úrovně.

¹ Aktuální seznam viz *UDRP* [online]. ADR IANA [cit. 2011-01-10]. Dostupný z: http://adr.eu/arbitration_platform/udrp_disputes.php.

² Aktuální kompletní seznam viz *Root Zone Database*. [online]. IANA [cit. 2011-01-10] Dostupný z: <http://www.iana.org/domains/root/db/>

³ Mezinárodní kódy ISO viz *English country names and code elements* [online]. International Organization for Standardization [cit. 2011-01-10]. Dostupný z: http://www.iso.org/iso/english_country_names_and_code_elements.

Na jmenných serverech (Name Servers) jsou uloženy informace o jednotlivých doménových jménech buď jako přímé informace o IP adresách (InterNet Protocol), které patří danému doménovému jménu, nebo jako odkaz na jiný jmenný server, který pro určité doménové jméno následuje v tzv. delegaci (doménový strom). IP adresy zabezpečují přenos dat na internetu mezi dvěma libovolnými počítači v síti Internet.

Přenosové protokoly internetu identifikují jednotlivé počítače, které poskytují ostatním určité služby prostřednictvím IP adres (Internet Protocol Address), které komunikují přes protokol TCP/IP a jejich uzly. Tyto IP adresy jsou celosvětově unikátní. V současné době se používá IPv4 (čísla oddělená tečkami) a novější verze IPv6 (zápis čísel a písmen oddělených dvojtečkami). IPv4 má velikost 32 bitů (4 byte) a je v současné době rozšířenější. Tato verze se zapisuje v desítkové soustavě, byty jsou mezi sebou oddělovány tečkou a každý byte může nabývat hodnot 0 - 255. Příklad IPv4 je 192.168.1.1. IPv6 je nástupce starší IPv4 a má již velikost 128 bitů. IP adresa se skládá ze dvou částí. První část je adresa sítě neboli net – ID, druhá část je potom host – ID což je adresa počítače. Podle rozlehlosti sítí rozlišujeme třídy IP adres. Hlavní třídy jsou A, B a C. Třídou A mají např. nadnárodní společnosti a vládní organizace USA. V České republice se tato třída nevyskytuje. Třída A dovoluje adresování jen 126 sítí, přičemž v každé může být až 16 milionů počítačů. Třídou B mají v České republice významné organizace, umožňuje adresovat 16 tisíc sítí a v každé může být až 65 tisíc počítačů. IP adresa třídy C je v naší zemi nejpoužívanější, umožňuje adresovat 2 milióny sítí a v každé až 254 počítačů. Dále existují IP adresy, které jsou využívány pro speciální účely např. pro hromadné vysílání videa nebo audia a pro testovací účely. Pro správu IP adres funguje několik mezinárodních organizací, které rozdělování IP adres zabezpečují. Poskytovateli je přidělen rozsah adresního prostoru, v tomto prostoru se vytvoří podsít', která je dále rozdělována.

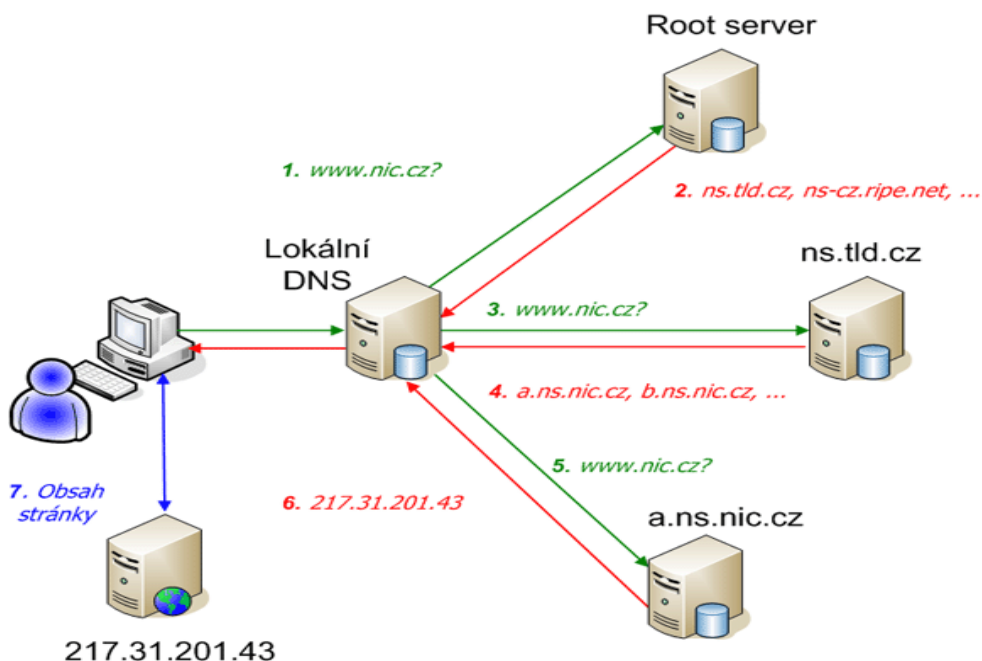
O správu a přidělování doménových jmen a IP adres se stará nezisková organizace ICANN (Internet Corporation for Assigned Names and Numbers), která byla založena dne 18. září. 1998. Do této doby byla celosvětová koordinace sítě Internet prováděna dvěma americkými institucemi. První institucí byl vládní úřad IANA (Internet Assigned Numbers Authority), který přiděloval internetové adresy a dále privátní akciová společnost NSI (Network Solutions, INc.), která od roku 1992 do roku 1998 koordinovala z pověření Národní vědecké nadace (National Science Foundation) celosvětově domény. Jde o

mezinárodní organizaci, která má odpovědnost za IP adresu místa přidělení, identifikátor přiřazeného protokolu, generické (gTLD) a národní (ccTLD) domény a také za funkci kořenového serveru pro správu systému. Výše bylo původně prováděno v rámci americké smlouvy vládě IANA a dalších subjektů. V současné době právě ICANN vykonává původní funkce IANA. Mimo rozsah ICANN jsou otázky týkající se pravidel finančních transakcí, internetového obsahu, nevyžádaných komerčních e-mailů (spamů) a také ochrany údajů

DNS (Domain Name System) funguje pro jednotlivé IP adresy jako překladač. Tento systém k číselné IP adrese přiřadí určité symbolické jméno tzv. doménové jméno, které si uživatel zapamatuje mnohem snáz než by si zapamatoval IP adresu. Po zadání doménového jména do prohlížeče najde správný záznam a automaticky se připojí na danou IP adresu, která je doménovému jménu přidělena a následně zobrazí webovou stránku. Systém DNS umožňuje k IP adrese jednoho počítače přiřazení více doménových jmen. V praxi má každý počítač nastaven jmenný server, který používá pro překlad doménových jmen. Ve chvíli, kdy uživatel zadá doménové jméno do řádku adresy na webovém prohlížeči, počítač pošle dotaz jmennému serveru ohledně IP adresy. Jmenný server buď dotaz zodpoví, v případě, že dotazované doménové jméno zná, nebo zašle dotaz dalším jmenným serverům v doménovém stromu. Za koordinaci a řízení DNS je odpovědná organizace ICANN a to tak, aby byla zajištěna všeobecná řešitelnost. To znamená, že všichni uživatelé internetu naleznou všechny platné IP adresy.

Organizace IANA je odpovědná za koordinaci některých klíčových prvků, které udržují správné fungování internetové sítě. Zatímco internet je celosvětová síť, která funguje bez centrální koordinace, je nutností, aby některé klíčové části internetové sítě byly globálně koordinovány. Právě tuto globální koordinační úlohu provádí IANA.

Obrázek č. 1: Způsob fungování DNS serveru

Zdroj: <<http://www.nic.cz/page/312/o-domenach-a-dns/>>

3.2. Právní vymezení

Pojem doménové jméno není v českém právním řádu zakotven a také jej nenalezneme v žádném právním předpisu platném na území České republiky. Díky této skutečnosti není také vymezeno, zda na doménová jména můžeme pohlížet jako na hmotné statky nebo nehmotné. Právo osoby na doménové jméno je založeno na základě smlouvy o registraci, a tudíž problematika doménových jmen by měla spadat do občanskoprávní oblasti. Tato smlouva vzniká mezi registrátorem doménových jmen a právnickou nebo fyzickou osobou, která si doménové jméno zaregistruje. Smlouvou o registraci získá oprávnění doménové jméno užívat po dobu, na níž si je zaregistrovala.⁴

⁴ Mališ, P. *Co to jsou doménová jména, aneb nad právní povahou doménových jmen* [online]. 3. ledna 2011 [cit. 2011-02-24]. Dostupný z: <<http://www.elaw.cz/cs/pravo-it/334-co-to-jsou-domenova-jmena-aneb-nad-pravni-povahou-domenovych-jmen.html>>.

3.3. Doménová jména .cz v číslech

Původní národní doména .cs pro Československo byla po rozdělení republiky zrušena a nahrazena doménou .cz pro Českou republiku a doménou sk. pro Slovenskou republiku. První česká doména cz. byla zaregistrována 19. května 1994.⁵

Z celkového počtu doménových jmen .cz k 31. prosinci 2009 bylo 52% doménových jmen v držbě organizací a zbývajících 48% bylo v držbě jednotlivců. Podle kontaktů uvedených k doménovým jménům připadalo 13% na ženy, 87% na muže. Největší počet registrovaných doménových jmen na jednoho držitele dosáhl čísla 2 498. Počet držitelů právě jednoho doménového jména byl 324 933 a dvou doménových jmen 29 450. Co se týče zeměpisného rozdělení (podle adresy držitele), největší počet doménových jmen byl v držbě osob Středočeského kraje a to 241 347, následoval Jihomoravský kraj s počtem 197 456 doménových jmen a na třetím místě byl Moravskoslezský kraj s počtem doménových jmen 46 610. V kategorii měst bylo na prvním místě hlavní město Praha s počtem 197 456. Největší počet držitelů domény .cz s adresou mimo Českou republiku se nacházel v Německu, na Slovensku a v USA.

Sdružení CZ.NIC 6. ledna 2011 ve 3 hodiny 20 minut zaevidovalo 750 000 registraci doménového jména .cz. Jen od začátku srpna 2010 přibylo 50 000 doménových jmen. Při současném trendu registrací doménových jmen předpokládá Ondřej Filip, výkonný ředitel sdružení CZ.NIC, první milion registrací koncem roku 2012.⁶

Celkový počet doménových jmen se neustále zvyšuje, v roce 2008 bylo evidováno 501 422 doménových jmen a v roce 2009 to již bylo 629 327, kdy v průměru bylo zaregistrováno 15 890 doménových jmen měsíčně. Pro srovnání v roce 2000 bylo zaregistrováno 83 304 doménových jmen .cz.⁷

⁵ Mališ, P. *Co to jsou doménová jména, aneb nad právní povahou doménových jmen* [online]. 3. Ledna 2011 [cit. 2011-02-24]. Dostupný z:

<<http://www.elaw.cz/cs/pravo-it/334-co-to-jsou-domenova-jmena-aneb-nad-pravni-povahou-domenovych-jmen.html>>.

⁶ *Registrace nových domén drží temp. Už je jich 750 tisíc* [online]. CZ.NIC, 2011 [cit. 2011-03-203]. Dostupný z: <<http://www.nic.cz/page/837/registrace-novych-domen-drzi-tempo-uz-je-jich-750-tisic/>>.

⁷ *Domain report 2009* [online]. CZ.NIC, [cit. 2011-01-02]. Dostupný z: <<http://blog.nic.cz/wp-content/uploads/2010/05/DOMAIN-REPORT-2009-CZ-final.pdf>>.

4. Generická doménová jména

Generické domény jsou takové domény, které nejsou spojené s jedním konkrétním státem, ale může si je zaregistrovat každý. Jsou to sdružující obecné domény. I zde existují určité druhy generických domén, které nejsou volně registrovatelné a jsou určeny pro specifické účely např. pro vládní organizace, vojenské organizace apod.

Mezi vrcholové gTLD patří od roku 1980 původní domény: .com, .net, .org., .edu, .gov, .int, .mil. V současné době jsou tedy aktuální tyto generické domény:⁸

- **.aero** (doménu mohou registrovat letecké společnosti, dopravci, piloti...)
- **.asia**. (doména je rezervována pro státy Asie)
- **.biz**
- **.cat**
- **.com**
- **.coop** (doména je rezervována pro družstevní svazy)
- **.edu** (doména je rezervována pro vzdělávací instituce USA. Instituce může registrovat pouze jednu doménu)
- **.gov** (doména je rezervována pro vládu USA)
- **.info**
- **.int** (doména je rezervována pro registrující organizace na základě mezinárodních smluv)
- **.job** (doména je rezervována pro správce lidských zdrojů)
- **.mil** (doména je rezervována pro ozbrojené síly USA)
- **.mobi** (doména je rezervována pro uživatele a poskytovatele mobilních služeb a zařízení)
- **.museum** (doména je rezervována pro muzea)
- **.name**
- **.net**
- **.org**

⁸ *Top-Level Domains (gTLDs)* [online]. ICANN, 1999 [cit. 2011-02-10]. Dostupný z: <<http://www.icann.org/en/tlds/>>.

- **.pro** (doména je určena odborníky a profesionály ve svém oboru; k registraci je potřeba doložit certifikát o odbornosti)
- **.tel** (doména je rezervována pro zveřejňování kontaktních údajů soukromých společností a jednotlivců)
- **.travel** (doména je rezervována pro subjekty, podnikající v cestovním ruchu)

5. Doménové autority

Doménové autority jsou subjekty, pod jejichž kontrolou se realizuje registrace doménových jmen. Jsou to specifické subjekty, jejichž prostřednictvím využíváme při komunikaci na síti Internet dobře zapamatovatelné označení webové stránky namísto složitých číselných IP adres. Doménová autorita je pro danou doménu první úrovně pouze jedna. Doménové autority jsou rozděleny podle typu jmen, jejichž registraci kontrolují na národní, generické a centrální autoritu ICANN do jejíž kompetence spadá stanovení pravidel pro provoz systému doménových jmen. ICANN má v současné době výsadní postavení mezi tzv. „správci kyberprostoru“. Svou kompetenci ICANN získala fakticky a ne na základě vůle státu vyjádřené zákonem či mezinárodní smlouvou. I přesto, že nedošlo k její standardní legitimaci, má tento subjekt větší faktickou moc než řada státních orgánů. Tuto instituci přijímají nejen státy, ale dokonce mezinárodní mezivládní organizace. V praxi je pro dění na internetu mnohem důležitější rozhodnutí Rady ICANN než třeba rozhodnutí české vlády. Činnost tohoto „správce on-line světa“ zůstává pod státní jurisdikcí USA, tedy země, kde je usazena. Pro správu národních domén jsou určena národní Síťová informační centra (Network Information Centre – NIC).

Doménové autority kontrolují databáze doménových jmen (DNS databáze) na rozdíl od registrátorů, kteří zprostředkovávají registraci doménových jmen. V praxi je běžné, že u řady doménových jmen první úrovně příslušné doménové autority pověří technickou správou registru DNS další subjekt, který má pak co se týče odpovědnosti za kvalitu registrovaných doménových jmen stejné postavení jako doménová autorita.

Z hlediska doménových autorit, je zde velký význam problematiky jejich odpovědnosti při registraci doménových jmen. Spravují velké ekonomické hodnoty, ale také mohou mít politický a obecně společenský dopad.

5.1. Klasifikace ISP

Jedná se o klasifikaci, která rozděluje poskytovatele informačních služeb společnosti do tří základních skupin a to podle typu jejich činnosti. Právní definici ISP (information service provider) zavedla do evropského práva směrnice č. 2000/31/ES o některých

právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (ECD – Electronic commerce directive). Poskytovatel služeb informační společnosti je v podstatě subjekt, který zabezpečuje (obstarává) jiným možnost komunikovat v rámci informační sítě, případně sám službu vytváří, zpracovává nebo šíří informace v elektronické podobě.

Z pohledu českého práva se limity objektivní odpovědnosti ISP dle zákona č. 480/2004 Sb. dělí do následujících skupin:

- *Poskytovatele služeb spočívajících v přenosu informací poskytnutých uživatelem (access provider)* – poskytují uživatelům prostý přenos informací a za jeho technickou součást je také považováno automatické krátkodobé meziuložení.
- *Poskytovatele služeb spočívajících v automatickém meziukládání informací poskytnutých uživatelem (tzv. caching)* – prostřednictvím jejich služeb jsou vytvářeny identické obrazy dat, ke kterým přistupují uživatelé.
- *Poskytovatele služeb spočívajících v ukládání informací poskytnutých uživatelem (tzv. storage nebo hosting)* – jedná se o všechny služby, jejichž podstatou je ukládání všech možných typů dat uživatelů.⁹

Obecné limity a odpovědnosti jsou u jednotlivých skupin nastaveny odlišně. Společné mají zbavení objektivní odpovědnosti a to v takových případech, kdy by odpovědnost byla založena bez ohledu na vůli ISP. Z toho vyplývá zásada, že pokud je informace svou kvalitou protiprávní a ISP neměl povědomost o jejím vytvoření nebo komunikaci, je ze zákona zbaven odpovědnosti.

Klíčové pro řešení otázky odpovědnosti doménových autorit za kvalitu registrovaných doménových jmen je zařazení registrace doménových jmen do tříd ISP. Pojem poskytovatelů služeb informační společnosti zahrnuje definiční autority, jejichž prostřednictvím v informační síti probíhá zpracování nebo výměna informací. Jedná se tedy o takové definiční autority, které poskytují své služby ostatním za úplaty.

⁹ Směrnice č. 2000/31/ES; pokrývá nejširší spektrum ISP, odpovědnostní režim těchto služeb je nejsložitější; český tvůrce provedl uvedené ustanovení směrnice ve formě § 5 zákona č. 480/2004 Sb. Viz POLČÁK, R. *Právo na internetu: spam a odpovědnost ISP*. Brno: Computer Press, 2007. ISBN 978-80-251-1777-4. s. 55

U doménových autorit je možné následující zařazení do tříd ISP:

- *Doménovou autoritu není možné považovat za ISP a jako taková ani neodpovídá za registraci a užívání protiprávního doménového jména.*
- *Doménová autorita je ISP třetího typu, neboť její služby spočívají v ukládání uživatelských informací (jmen a odpovídajících IP adres) do registrů DNS.*

Doménová autorita je jediná, kdo poskytuje technické zázemí pro fungování doménových jmen a zprostředkovává celý proces adresování avšak je téměř nereálné, aby v tak velkém počtu registrací mohla kontrolovat právní kvalitu. V případě, že bychom doménovou autoritu vyčlenili z mezní právní odpovědnosti za kvalitu doménového jména, je zde nebezpečí problematického vymáhání subjektivních práv v případech, kdy je jejich porušení nedostupné. Budeme-li vycházet z pravidla, že povinnost je možné soudním rozhodnutím uložit jen účastníkovi řízení, dospějeme k závěru, že doménové autoritě, nemá-li pasivní legitimaci k tomu být žalována, nemohou být v řízení uloženy žádné povinnosti. V rozhodnutí českých soudů se, ale s uložením povinnosti doménové autoritě setkáváme a je v praxi běžně používanou. V takovém případě by verdikt musel směřovat pouze proti přímému porušiteli práv, což může být např. cybersquatter. Porušiteli práv je možno uložit zrušení nebo převedení registrace na žalobce. Žalovaný však tento úkon musí provést přes doménovou autoritu a žalobce se nemůže domáhat přímého řešení na autoritě, ale právě prostřednictvím žalované strany.

Držitel doménového jména má na základě registrační smlouvy pouze relativní právo vůči doménové autoritě na zanesení doménového jména do databáze DNS a její udržování v ní. Žádná práva vůči třetím osobám držiteli z registrace neplynou. Doménová autorita je soukromoprávní subjekt, registrace doménového jména je uskutečněna na základě soukromoprávní smlouvy a z registrace subjektu žádná absolutní práva nevyplývají. Na základě soukromoprávního vztahu plní doménová autorita své smluvní povinnosti vůči držitelům doménových jmen provozem DNS registru. Ve spojení s doménovými jmény nejde o držbu v pravém slova smyslu, jelikož se zde nejedná o právo absolutní. Označení držitel doménového jména je tedy poněkud ve své podstatě nepřesné, ale jeho užívání se ve spojitosti s doménovými jmény užívá.

Z technického hlediska doménová autorita buď sama, nebo zprostředkovaně poskytuje infrastrukturu třetím osobám a ty pak mohou realizovat výměnu informací v rámci internetu. V podstatě jde o možnost uložení informace o doménovém jméně do registru DNS pod příslušnou doménou první úrovně a k ní přiřazení IP adresy.

Dle výše uvedeného se tedy doménová autorita na registraci doménového jména a jeho provozu podílí. Z toho tedy plyne, že má také podíl na odpovědnosti za protiprávní registraci a užívání doménového jména. České soudy aplikovaly přístup, kdy upřednostňují ochranu práv třetích osob před protiprávní registrací doménových jmen. Doktrína a také profesionální praxe nabádaly žalobce, aby kromě samotného rušitele žalovali také doménovou autoritu. Soudy na základě této žaloby následně uznávaly pasivní procesní legitimaci doménových autorit. V české judikatuře tak můžeme najít doménová rozhodnutí, kdy byla uložena povinnost nejen samotnému rušiteli, ale také druhému žalovanému, což je doménová autorita pro Českou republiku sdružení CZ.NIC. V takových případech doménová autorita nemohla odpovídat za protiprávní registraci nebo užívání doménového jména v plném rozsahu, povinnosti se tak omezovaly pouze na zrušení či převod registrace doménového jména a v některých případech na náhradu nákladů řízení.

Ze zákona je doménová autorita zbavena objektivní odpovědnosti za kvalitu doménových jmen, které jsou registrovány třetími osobami. Její spoluodpovědnost lze založit podobně jako u ostatních ISP třetího typu tím, že je informována o vzniku protiprávního charakteru doménového jména, které je uložena na jejím registru DNS. K založení spoluodpovědnosti pak nejčastěji dojde až ve chvíli oznámení o protiprávní informaci.

6. Centrální registr

Jak již bylo výše uvedeno, správa ccTLD podléhá v každé zemi Centrálnímu registru. Tyto registry mají svou organizaci nebo osobu, která je spravuje a která také určuje pravidla, kterými se řídí registrace doménových jmen pro subdomény. V České republice je Centrální registr veden sdružením CZ.NIC. Jedná se o databázi doménových jmen, jejich držitelích a dalších osobách, je také zdrojem pro delegaci doménových jmen do zóny CZ vedené primárním jmenným serverem.

6.1. Registrátor

Obecně lze říci, že registrátor je podnikatel, který je v přímém kontaktu se zájemcem o registraci doménového jména a zajišťuje pro něj požadované registrační úkony. Jejich činnost se však u různých domén první úrovně liší. Z hlediska odpovědnosti je role registrátorů pouze zprostředkovatelská.

Registrátor spravuje doménové jméno koncového uživatele. Jedná se o subjekt, který získal oprávnění na přístup k Centrálnímu registru a s tím spojené zadávání požadavků změn záznamů, které jsou vedeny v Centrálním registru. Registrátorem může být pouze právnická osoba, která splňuje některou z níže uvedených podmínek:

- A) její sídlo je v některém státě Evropské Unie;
- B) nebo sídlí ve státě, který tvoří Evropský hospodářský prostor;
- C) nebo sídlí v členském státě Evropského sdružení volného obchodu;
- D) nebo je akreditovaným registrátorem Internet Corporation for Assigned Names and Numbers.

Registrátor musí splnit tyto požadavky:

- E) nesmí být prohlášen konkurz na majetek registrátora, nesmí být proti němu zahájeno konkurzní nebo vyrovnávací řízení, návrh na prohlášení konkurzu zamítnut pro nedostatek majetku a dále nesmí být registrátor v likvidaci;
- F) dle pravidel technické komunikace musí prostřednictvím komunikačního protokolu komunikovat informační systém registrátora s Centrálním registrem;

G) CZ.NIC musí od registrátora obdržet kontaktní telefonní číslo, které je dostupné 24x7x365 (24 hodin denně, 7 dní v týdnů, 365 dní v roce), pro řešení technických a provozních problémů.

Registrátor je povinen před uzavřením smlouvy předložit výpis z obchodního rejstříku nebo jiného obdobného registru, ve kterém je zapsán. Dále je nutné předložit čestné prohlášení k doložení podmínky, viz bod E). Tyto podklady se předkládají Centrálnímu registru v originále nebo úředně ověřené kopii. Pokud není stanoveno jinak, nesmí být doklady v okamžiku předložení starší více než tři měsíce. Sdružení CZ.NIC je oprávněno požadovat další doklady a také má nárok na vysvětlení již předložených dokladů, které si může vyžádat i formou osobní prezentace. V případě, že je předložena jakákoliv listina v jiném než českém, anglickém nebo slovenském jazyce, musí být k dané listině přiložen její ověřený překlad do českého jazyka a to včetně případných ověřovacích doložek.

6.2. Sdružení CZ.NIC

Správa ccTLD domény .CZ v České republice spadá pod sdružení CZ.NIC, z. s. p. o. Jedná se o zájmové právnické sdružení, které bylo založeno roku 1998 a od 1. září 1999 byla oficiálně zahájena správa domény .CZ. Tehdejšími zakladateli byli přední poskytovatelé internetových služeb. Toto sdružení je členem mezinárodních organizací jako je např. (CENTR, ccNSO a další), které sdružují podobné organizace a také je členem sdružení EURid, což je organizace spravující evropskou doménu prvního řádu .eu. V roce 2006 sdružení CZ.NIC na konferenci Internet Governance Forum v Athénách podepsalo smlouvu s organizací ICANN. Nejvyšším orgánem CZ.NIC je valná hromada a dalšími orgány jsou kolegium, představenstvo a dozorčí rada.

K 27. únoru 2011 dle sdružení CZ.NIC v České republice funguje 46 registrátorů doménových jmen.

Sdružení CZ.NIC spravuje také standard ENUM. Tento standard, který je přijatý Internet Engineering Task Force (IETF) používá systém DNS při přidělování telefonních čísel internetovým adresám a Unique Resource Locator (URL). URL slouží k jednoznačnému určení zdroje na internetu. Pro jeho provoz je nutná správa národní zóny v doméně 0.2.4e164.arpa. ENUM umožňuje VoIP telefonování zdarma. Testovací provoz

byl v České republice spuštěn 20. září 2006 a plná komerční verze 22. ledna 2007. Zavedením a správou systému ENUM bylo pověřeno sdružení CZ.NIC rozhodnutím Ministerstva informatiky ČR.¹⁰

6.3. Sdružení EURid

Doména .eu byla v roce 1999 zařazena do seznamu kódů jednotlivých zemí vedených podle norem ISO. Následně v dubnu 2002 bylo vydáno nařízení č. 733/2002 o zavedení domény .eu. Pro spravování této domény byla založena sdružení EURid (the European Registry of Internet Domain Names) a 28. dubna 2004 bylo vydáno Nařízení Komise (ES) číslo 874/2004. Výhradní pravomoc pro přidělování doménového jména první úrovně .eu byla na základě smlouvy z 21. března 2005 s organizací ICANN udělena právě sdružení EURid.

Sdružení EURid spravuje registr pro doménové jméno eu. podle podmínek stanovených nařízeními EU a to 733/2000, 874/2001, 1654/2005, 1255/2001 a podle posledního Nařízení Komise (ES) ze dne 26. června 2009 o změně nařízení (ES) č. 874/2004, kterým se stanovují obecná pravidla pro zavádění a funkci domény nejvyšší úrovně .eu a také zásady jimiž se řídí její registrace.

Sídlo sdružení EURid je v Belgii, nedaleko hlavního města Brusel, regionální kancelář je umístěna ve Stockholmu, Pise a také v Praze. Zakládajícími členy byly sdružení DNS Belgium (registr domény .be), Istituto di Informatica e Telematica (registr domény .it) a Stiftelsen för Internetinfrastruktur, IIS (registr domény .se) V současné době má sdružení čtyři přidružené členy a to The Academic and Research Network of Slovenia (registr domény .si), ISOC-ECC (evropské oddělení organizace Internet Society), BUSINESSEUROPE (konfederace 39 průmyslových federací) a také CZ.NIC (registr domény .cz).

¹⁰ CZ.NIC zveřejňuje harmonogram zavádění a obchodní podmínky systému ENUM [online]. CZ.NIC, 2011 [cit. 2011-02-20] Dostupný z: < <http://www.nic.cz/page/373/cz.nic-zverejnuje-harmonogram-zavadeni-a-obchodni-podminky-systemu-enum//>>.

7. Náležitosti registrace doménových jmen

Registraci gTLD domén provádí registrátoři, kteří jsou akreditováni organizací ICANN a registraci ccTLD provádí národní registrátoři. Jak již bylo uvedeno pro registraci domény nejvyšší úrovně .eu je určené sdružení EURid.

Doménové jméno je možné zaregistrovat přes registrátory k tomu určené. V každé jednotlivé zemi je určen centrální registr, který určuje pravidla pro registrátory působící v dané zemi. V České republice žadatel nikdy nepodává požadavek na registraci přímo u Centrálního registru, ale u registrátora, který má s centrálním registrem smlouvu. Kompletní seznam správců pro jednotlivé TLD domény je uveden na webových stránkách IANA¹¹. Pravidla centrálních registrů obvykle určují náležitosti doménových jmen a to v jakém tvaru může doménové jméno být, jaké může obsahovat znaky, jak může být dlouhé. Dále určují omezení registrace, způsob registrace a ceny registrací vlastní domény.

Důležitou databází je WHOIS. Slouží jako vyhledávač pro získání informací o držitelích a žadatelích doménových jmen. Tímto systémem je zajištěna transparentnost vůči veřejnosti a pro účely správy doménových jmen. Jedná se o protokol, který uživatelům umožňuje přístup k různým TLD doménám, které jsou v ní vedeny. Pomocí protokolu WHOIS je možné zadat dotaz ohledně doménového jména a databáze ověří, zda je dané doménové jméno k dispozici pro registraci, nebo již bylo zaregistrováno a kým. Doménová jména mohou mít v databázi WHOIS několik statusů.

Níže jsou vedeny statusy, které se vyskytují nejčastěji:

- *K dispozici*: doménové jméno není v současné době registrováno a je tedy možné o registraci požádat.
- *Registrováno*: doménové jméno je již zaregistrováno soukromou osobou, společností nebo organizací.

¹¹Seznam správců doménových jmen viz *Root Zone Database* [online]. IANA. [cit. 2011-01-10] Dostupný z: <<http://www.iana.org/domains/root/db/>>.

- *V pořadí:* doménové jméno bylo zablokováno z důvodu právního sporu nebo jiného šetření. Doménové jméno je funkční a webové stránky jsou k dispozici, ale nelze doménové jméno prodat nebo převést na někoho jiného v průběhu probíhajícího řízení.
- *Blokováno:* doménové jméno je uvedeno na seznamu blokových domén. Doménová jména uvedená na tomto seznamu nemohou být zaregistrována.
- *Vyhrazeno:* doménové jméno bylo vyhrazeno pro vlastní potřebu určitého státu a nesmí být zaregistrováno někým jiným bez souhlasu státu, jehož se týká.
- *Karanténa:* při rušení doménového jména zůstává po dobu 40 dní v ochranné lhůtě, než je opět k dispozici pro registraci. V této ochranné lhůtě si doménové jméno může zaregistrovat (prodloužit registraci) pouze stávající držitel domény.

7.1. Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD .cz¹²

Sdružení CZ.NIC vydává dokument jehož název je „Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD .cz“, který je platný pro domény prvního řádu .cz. Těmito pravidly se musí řídit všichni účastníci, kteří se podílejí na registraci doménového jména.

7.1.1. Registrace doménového jména

Prostřednictvím registrátora je provedena registrace doménového jména, pro provedení je nutné zajistit souhlas žadatele s aktuální verzí Pravidel registrace. Za platný souhlas se považuje podání objednávky registrace doménového jména, zaplacení ceny za registraci doménového jména, případně zaplacení ceny za jiné služby, které jsou spojeny s registrací, zahájení užívání doménového jména nebo jakýkoliv další úkon držitele, který se týká změny záznamů o předmětném doménovém jménu vedeném v Centrálním registru.

¹² *Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD .cz* [online]. CZ.NIC, 1. ledna 2010 [cit. 2011-02-18]. Dostupný z: <http://www.nic.cz/files/nic/doc/Pravidla_registrace_CZ_DSDng_20100101.pdf>.

V případě, že osoba podávající žádost o registraci doménového jména, podává zároveň souhlas žadatele s aktuální verzí Pravidel registrace, je povinna dodat také prohlášení, že je oprávněna v této věci jménem žadatele jednat. Na žádost sdružení CZ.NIC jsou registrátoři povinni doložit a zpřístupnit souhlas držitele s aktuálním zněním Pravidel registrace k datu registrace doménového jména, tyto informace je pak sdružení CZ.NIC oprávněno doložit a zpřístupnit Rozhodčímu soudu nebo jinému státnímu orgánu pro použití v soudním, rozhodčím, správním, trestním nebo jiném obdobném řízení.

Registraci doménových jmen provádí CZ.NIC dle pořadí, ve kterém byly žádosti doručeny prostřednictvím registrátorů. Údaje o převzatých žádostech o registraci doménových jmen jsou evidovány také sdružením CZ.NIC. Doménové jméno je registrováno na celé násobky roku počínaje dnem registrace, nejvýše však na 10 let. Dnem registrace je doménové jméno vyhrazeno držiteli na stanovenou dobu.

Registrace je provedena, pokud:

- žádost o registraci doménového jména neobsahuje nedostatky, které zabraňují dalšímu zpracování;
- k doménovému jménu byl přidělen existující kontakt v roli držitele;
- požadované údaje byly řádně vyplněny;
- byl vysloven souhlas s aktuálním zněním Pravidel registrace a Pravidel alternativního řešení sporů ze strany žadatele;
- doménové jméno, k němuž se vztahuje žádost na registraci, není v době zpracování již registrováno Centrálním registrem;
- doménové jméno je v souladu s pravidly tvorby doménových jmen;
- dojde k úhradě stanovených cen současně s registrací.

7.1.2. Pravidla tvorby doménového jména

Pravidla pro tvorbu doménových jmen jsou stanoveny normami RFC (Request For Comments)¹³ 1034, 1035, 1122, 1123 a jakýmkoliv je nahrazujícími nebo doplňujícími normami. Především se jedná o níže uvedené podmínky. V případě doménového jména, které je v rozporu s těmito podmínkami má sdružení CZ.NIC oprávnění zrušit jeho registraci.

- Doménové jméno může obsahovat pouze znaky „a-z“, „0-9“, „-“;
- doménové jméno může mít nejvýše 63 znaků;
- doménové jméno nesmí začínat a končit znakem „-“;
- doménové jméno nesmí obsahovat dva znaky „-“ za sebou.

7.1.3. Prodloužení registrace doménového jména

Prostřednictvím určeného registrátora se provádí prodloužení registrace doménového jména. Pro prodloužení si žadatel nemusí zvolit původního registrátora, přes kterého provedl první registraci. Registrace doménového jména lze prodloužit o celé násobky roku, maximálně však na 10 let, a to i opakovaně.

Registrace doménového jména je prodloužena v případě, že:

- pokyn od registrátora k prodloužení registrace je doručen sdružení CZ.NIC nejpozději v den, ve kterém dojde k uplynutí doby, na kterou bylo doménové jméno zaregistrováno;
- ze strany držitele došlo k potvrzení souhlasu s platnou verzí Pravidel registrace k datu prodloužení registrace;
- spolu s registrací se uskuteční zúčtování odpovídajících úhrad stanovených cen.

¹³ Rozumí se tím označení řady dokumentů, které obsahují výzkumy, měření a pozorování, stejně jako navrhované a přijaté standardy pro TCP/IP protokol.

7.1.4. Delegace doménového jména

Delegované jméno je to, o němž CZ.NIC vede na primárním jmenném serveru (nameserveru)¹⁴ záznam. Doménové jméno, které je registrováno, nemusí být současně delegováno. Případné zrušení delegace nemá vliv na registraci doménového jména. Sdružení CZ.NIC deleguje registrované doménové jméno, které má přiřazenu jednu sadu nameserverů¹⁵. Delegace se ruší v případě, že dojde k ukončení registrace doménového jména a při zrušení přiřazení sady nameserverů k doménovému jménu. V určitých případech, které stanoví Pravidla registrace, může dojít k zrušení delegace doménového jména i v případě, že je k němu přiřazena sada nameserverů.

7.1.5. Převod doménového jména

Převod se provádí opět prostřednictvím určeného registrátora, který je oprávněn podat pokyn ke změně držitele doménového jména na základě písemné žádosti od držitele současného i budoucího. Změna je zaregistrována prostřednictvím sdružení CZ.NIC na pokyn určeného registrátora. Získání souhlasu budoucího držitele k závazným dokumentům, které stanovuje CZ.NIC, je povinen opatřit příslušný registrátor. Při převodu doménového jména nevzniká nárok držitele na vrácení zaplacené ceny nebo její části. Datum expirace není nijak ovlivněno převodem doménového jména.

7.1.6. Zánik registrace doménového jména

Rušení registrace doménového jména se provádí pouze na pokyn, který je podaný prostřednictvím určeného registrátora daného doménového jména. Registraci doménového jména pak sdružení CZ.NIC zruší. Doménové jméno vstupuje do tzv. ochranné lhůty, která trvá 45 dní, v případě, že do dne jeho expirace není požádáno o prodloužení jeho registrace.

Sdružení CZ.NIC je oprávněno zrušit delegaci doménového jména po třiceti dnech trvání ochranné lhůty v případě, že do této doby nedojde k prodloužení registrace. Po

¹⁴ Jmenný server obsahuje záznamy s informacemi o příslušném doménovém jménu.

¹⁵ Soubor záznamů obsahující nejméně dva jmenné servery a jeden technický kontakt.

uplynutí ochranné lhůty a nepodání žádosti o prodloužení registrace doménové jméno zaniká.

Jestliže dojde k ukončení smlouvy mezi určeným registrátorem a sdružením CZ.NIC nezaniká tím registrace doménových jmen, která jím byla provedena. Držitel má poté oprávnění určit si nového registrátora.

7.1.7. Registrace kontaktů

Pro více doménových jmen, sadu nameserverů nebo sadu klíčů může být použit jeden stejný kontakt a to v roli držitele nebo jako administrativní kontakt. Registraci kontaktů se provádí prostřednictvím některého z registrátorů.

7.1.8. Změny a autorizace změn

Změny údajů v Centrálním registru provádí sdružení CZ.NIC a to na základě pokynů osob, které jsou uvedeny u daných doménových jmen, kontaktů, sadách nameserverů a sadách klíčů jako osoby, které mají oprávnění provádět takovéto změny. Daný pokyn je uskutečněn prostřednictvím příslušného registrátora. Upravovat znění doménového jména možné není. Registrátor vůči sdružení CZ.NIC odpovídá za autentizaci, autorizaci a validitu pokynů k provedení změny.

V případě, kdy je kontakt právnickou osobou, může mimo osoby uvedené v záznamu o kontaktu provádět úkony také osoba případně osoby, která mají oprávnění za právnickou osobu jednat. V takovémto případě lze použít pro autentizaci úředně ověřený podpis, dále je nutné přiložit originál nebo ověřenou kopii výpisu z obchodního rejstříku, který nesmí být starší než tři měsíce nebo výpisu z jiné obdobné evidence. Přitom název právnické osoby na úředním výpisu se musí přesně shodovat s názvem právnické osoby, který je uveden u kontaktu pro položky určené k identifikaci společnosti nebo organizace. V případě zastoupení oprávněné osoby musí být také doložena k potvrzení plná moc s úředně ověřeným podpisem. Jestliže je v Centrálním registru uvedeno více osob, které jsou oprávněny provádět tytéž změny, stačí pak k provedení změny pokyn kterékoliv z nich.

Prostřednictvím určeného registrátora lze požádat o změnu údajů k doménovému jménu, výjimku tvoří změna registrátora, o kterou se žádá prostřednictvím nového registrátora. Dále změna kontaktů se provádí prostřednictvím určeného registrátora kontaktu, změna údajů u sady nameserverů prostřednictvím určeného registrátora sady nameserverů a změnu údajů u sady klíčů prostřednictvím registrátora sady klíčů.

7.1.9. Ochrana osobních údajů

Zpracovatelem osobních údajů je příslušný registrátor. Centrální registr je veden přímo centrálním registrátorem a to sdružením CZ.NIC nebo osobou jím pověřenou. Spolu s žádostí o registraci doménového jména, držitele nebo kontaktu musí osoba, která žádost podává nebo žádá o změnu, zároveň udělit souhlas se zpracováním svých osobních údajů. Tyto údaje jsou pak vedeny v Centrálním registru. S tímto zároveň uděluje svolení se zpřístupněním těchto údajů na internet pro informační služby, které CZ.NIC poskytuje. Osoba podávající žádost spolu s příslušnými kontakty nese odpovědnost za správnost všech uvedených údajů, které uvádí v žádosti o registraci. Je povinná v žádosti prohlásit, že se nejedná o pseudonymy a že získala souhlasy se zveřejněním kontaktů všech uváděných osob, v případě, že uvádí kontakty dalších osob než své. V případě jakékoli změny údajů je tuto skutečnost povinna oznámit prostřednictvím registrátora bez zbytečného odklad. Podmínky CZ.NIC prostřednictvím Pravidel registrace doménových jmen v ccTLD .cz uvádějí, které kontakty jsou povinné a které nepovinné.

Držitel případně osoba, jíž se kontaktní údaje týkají je povinna poskytnout dodatečně informace o údajích nezbytných pro identifikaci těchto osob. Zejména pak identifikační číslo a datum narození, v případě, že jsou tyto údaje nezbytné k jednoznačné identifikaci v rámci probíhajícího správního, trestního, rozhodčího, soudního případně jiného obdobného řízení.

7.1.10. Odpovědnost za škodu

Při registraci doménového jména a jeho užívání může dojít k porušení práv třetích osob k jiným doménovým jménům, ochranným známkám, obchodním značkám, jménům, obchodním firmám nebo k porušení právních předpisů týkajících se nekalé soutěže,

ochrany osobnosti a dalším. Tyto skutečnosti bere držitel doménového jména na vědomí. Při podání žádosti o registraci doménového jména držitel svým podpisem také potvrzuje, že s vědomím možného porušení uvedených práv a předpisů vyvinul veškeré úsilí, aby zaregistrováním doménového jména nedošlo k porušení těchto práv a právních předpisů. Doménové jméno není oprávněn držitel užívat nebo umožnit užívání pro účely, které jsou v rozporu s právními předpisy, právy nebo oprávněnými zájmy třetích osob. Držitel při registraci také bere na vědomí, že registrováním doménového jména nevzniká ochrana proti námitkám třetích osob vůči registraci nebo užívání doménového jména. Sdružení CZ.NIC neověřuje oprávněnost podané žádosti o registraci doménového jména z hlediska práv nebo oprávněných zájmů třetích osob.

Za škodu, kterou držitel způsobil sdružení CZ.NIC a to tím, že uvedl nepravdivé, neúplné nebo zavádějící údaje odpovídá držitel doménového jména. Stejně tak držitel odpovídá za škodu, která vznikne sdružení CZ.NIC za užívání doménového jména, které porušuje pravidla registrace nebo práva třetích osob. V případě, že vznikne škoda držiteli činností nebo nečinností sdružení CZ.NIC, která souvisí s doménovým jménem, je tato škoda omezena částkou 250 000 Kč k jednomu doménovému jménu.

Sdružení CZ.NIC neneso odpovědnost za užívání nebo neužívání registrovaného doménového jména, za způsob jakým je užíváno, za porušení práv k ochranným známkám, obchodním značkám, jménům nebo obchodním firmám třetích osob vzniklých registrací nebo užíváním doménového jména. Z technického hlediska pak ještě neneso zodpovědnost za funkčnost jmenných serverů, které jsou přiřazeny k doménovému jménu.

7.2. Obchodní podmínky pro registrátory¹⁶

Centrální registr CZ.NIC stanovuje podmínky pro registrátory, aktuální podmínky jsou v platnosti od 1. října 2007. Dokument stanovuje obchodní podmínky pro registrátory doménových jmen druhé úrovně ccTLD .cz a pro registrátory doménových jmen pod ENUM doménou 0.2.4.e164.arpa. Dále specifikuje pojmy, které jsou v tomto dokumentu užívány, aby nedocházelo k odlišnému chápání termínů. Obchodní podmínky jsou nedílnou součástí smlouvy mezi registrátorem a sdružením CZ.NIC. Dnem podpisu

¹⁶ *Obchodní podmínky pro registrátory* [online]. CZ.NIC, 1. října 2010 [cit. 2011-03-03]. Dostupný z: <http://www.nic.cz/files/nic/doc/Obchodni_podminky_20071001_final.pdf>.

smlouvy obou smluvních stran registrátor akceptuje obchodní podmínky, pravidla a také další dokumenty, které jsou součástí obchodních podmínek nebo byly vydány CZ.NIC v souvislosti s těmito obchodními podmínkami, doménovými jmény, jejich registracemi a souvisejícími skutečnostmi. Těmito dokumenty se registrátor zavazuje řídit. Smlouva nadále specifikuje, jaká doménová jména jsou jejím předmětem. Tato smlouva je uzavírána na dobu jednoho roku a po jeho uplynutí je automaticky převedena na smlouvu na dobu neurčitou v případě, že žádná ze smluvních stran neoznámí druhé smluvní straně nejpozději jeden měsíc před uplynutím doby, na kterou je smlouva uzavřena, že si přeje smluvní vztah ukončit. Oznámení o ukončení smluvního vztahu nabývá účinnosti dnem doručení písemného vyhotovení druhé smluvní straně a následně smlouva zaniká. Ve chvíli, kdy je v platnosti smlouva na dobu neurčitou je možné ji ukončit bez uvedení důvodu. V tomto případě se uplatňuje výpovědní lhůta tři měsíce a začíná běžet prvním kalendářním dnem měsíce následujícího po doručení výpovědi druhé smluvní straně. Z dále uvedených důvodů mohou smluvní strany ukončit smluvní vztah s jednoměsíční výpovědní lhůtou, která začíná běžet prvním dnem následujícího měsíce po doručení výpovědi druhé ze smluvních stran.

Centrální registrátor je oprávněn vypovědět smlouvu v případě, že:

- registrátor opakovaně nebo obzvláště závažným způsobem porušil své povinnosti vyplývající z obchodních podmínek nebo smlouvy;
- registrátor již nesplňuje podmínky potřebné pro funkci registrátora;
- nebo ukončení stanoví jiná ustanovení obchodních podmínek.

Registrátor je oprávněn ukončit smluvní vztah, jestliže:

- opakovaně nebo zvláště závažným způsobem poruší sdružení CZ.NIC své povinnosti vyplývající z obchodních podmínek nebo smlouvy, nebo
- takto výslovně stanoví jiná ustanovení obchodních podmínek.

Sdružená CZ.NIC je oprávněno odstoupit od smlouvy v následujících případech:

- registrátor provádí změny záznamů v Centrálním registru a to bez vědomí zákazníků, v rozporu s pokyny, které od zákazníků obdržel, nebo jsou změny v rozporu s pravidly;
- dojde k porušení zásady na ochranu osobních údajů zákazníků ze strany registrátora, nebo
- jiná ustanovení obchodních podmínek tak výslovně stanoví.

Odstoupení od smlouvy je účinné dnem doručení oznámení o odstoupení registrátorovi. V takovémto případě nevzniká ani jedné ze smluvních stran nárok na vrácení plnění poskytnutých před odstoupením, ale nezaniká tak nárok registrátora na vrácení nevyčerpané zálohy.

Registrátor je za každý započatý kalendářní rok povinen sdružení CZ.NIC zaplatit roční poplatek, který je stanoven v platném ceníku. Dále skládá každoročně zálohu u sdružení CZ.NIC určenou k hrazení poplatků za jeho služby. Registrátor je kdykoliv oprávněn tuto zálohu zvýšit nad minimální výši. Z těchto záloh jsou hrazeny požadavky registrátora na poskytnutí služeb. V případě, že již byla záloha vyčerpana, jsou požadavky odmítnuty, nebo nejsou provedeny. Obchodní podmínky dále určují termíny zaplacení poplatků a dále také pokuty z prodlení.

Smlouva mezi registrátorem a zákazníkem určuje smluvní vztah mezi těmito dvěma subjekty. Sdružení CZ.NIC za tento smluvní vztah nenesé jakoukoliv odpovědnost a nerozhoduje o právech a oprávněních, které z tohoto smluvního vztahu vyplývají. Ze smluvního vztahu mezi CZ.NIC a registrátorem nevyplývají zákazníkům žádná práva vůči CZ.NIC nebo registrátorovi. Z obchodních podmínek, které jsou pro registrátora závazné, vyplývají požadavky na smluvní vztah mezi registrátorem a zákazníkem, které musí registrátor dodržet, nesmí je významově změnit, omezit nebo zrušit a to ani jinými dokumenty přiloženými ke smlouvě.

Registrátor se při registraci doménových jmen musí řídit platnými pravidly a je povinen zajistit, aby pravidla a další související dokumenty také akceptoval držitel doménového jména.

V Obchodních podmínkách pro registrátory, Pravidlech registrace a dalších souvisejících dokumentech je stanoven rozsah, účel a prostředky zpracovaných osobních údajů. Registrátor je povinen osobní údaje osob vedených v Centrálním registru zpracovat v souladu s platnými právními předpisy upravujícími ochranu osobních údajů. V případě fyzické osoby jsou nezbytnými osobními údaji jméno a příjmení, datum narození, adresa bydliště a číslo dokladu. Ve smlouvě mohou být také uvedeny další osobní údaje, které jsou nezbytné pro uzavření smluvního vztahu a jeho plnění. Osobní údaje osob vedených v Centrálním registru není registrátor oprávněn poskytnout třetí straně. Údaje, které jsou v Centrálním registru označené jako údaje, které nemají být zpřístupněny prostřednictvím veřejně dostupných informačních služeb, není registrátor oprávněn uveřejnit prostřednictvím informačních služeb, jež poskytuje sám, ani třetím stranám, které by takovéto údaje zpřístupnili a to i když má registrátor k těmto údajům přístup na základě komunikace s Centrálním registrem. Osobní údaje je registrátor povinen zpřístupnit osobě, ke které se tyto údaje vztahují. Pro zadávání údajů osob do Centrálního registru musí mít registrátor zajištěn souhlas těchto osob s poskytnutím údajů i s jejich zveřejněním. Tyto údaje je pak CZ.NIC oprávněn zveřejnit. Za údaje poskytnuté zákazníkem je odpovědný registrátor a to konkrétně za úplnost a přesnost předaných údajů, které následně poskytne sdružení CZ.NIC. Registrátor je povinen archivovat smlouvy se zákazníkem a podklady osvědčující pravdivost a přesnost údajů o zákazníkovi. Dále je povinen archivovat doklady, které osvědčují akceptaci Pravidel registrace a Pravidel alternativního řešení sporů držitelem doménového jména, podklady osvědčující přesnost, pravdivost a úplnost uvedených záznamů v Centrálním registru. Veškeré podklady registrátor archivuje po dobu nejméně pěti let od ukončení smluvního vztahu. Tyto podklady je také povinen předat CZ.NIC na jeho vyžádání.

Pravidla a případně další dokumenty, které upravují provoz Centrálního registru, specifikují technické parametry komunikace mezi registrátorem a sdružením.

Kdykoliv může dojít ke změnám obchodních podmínek, ceníku a pravidel a dalších dokumentů specifikujících podmínky provozu ze strany CZ.NIC a také rozsahu nebo

strukturu poskytovaných služeb. Tyto změny musí být oznámeny minimálně jeden měsíc dopředu před dnem účinnosti změny a to prostřednictvím stránek CZ.NIC. V případě, že registrátor neakceptuje změnu, má možnost nejpozději sedm dní před účinností změny doručit písemně výpověď smlouvy, která v tomto případě zaniká dnem účinnosti změny. V případě, že výpověď nepodá tak dnem účinnosti změny změnu akceptoval.

Veškerá oznámení, která se týkají smluvního vztahu, jsou učiněna na základě smlouvy nebo se vztahují k plnění smlouvy, musí být podána písemně a to buď v listinné podobě, nebo elektronicky a to s využitím elektronického podpisu. Oznámení se považuje za doručené i v případě odmítnutí zásilky a to po uplynutí patnácti dnů od nevyzvednutí. Poté se oznámení považuje za doručené dnem odmítnutí převzetí nebo uložení zásilky.

Právní řád České republiky upravuje smluvní vztah mezi sdružením CZ.NIC a registrátorem, smlouva se mezi těmito dvěma subjekty uzavírá jako nepojmenovaná smlouva podle ustanovení § 269 odst. 2 obchodního zákoníku. Český jazyk je rozhodným jazykem v případě smluv mezi sdružením CZ.NIC a registrátorem a také je rozhodný pro veškeré smluvní dokumenty a dokumenty na které smlouva odkazuje. V případě smluv, které jsou vyhotoveny ve více jazycích, platí Česká jazyková verze. Informativní charakter pak mají smlouvy, které jsou do jiných jazyků přeloženy. V případě vzniku smluvních sporů mezi registrátorem a CZ.NIC je nejprve tento spor řešen především prostřednictvím jednání pověřených zástupců jednotlivých stran. Jestliže nedojde k dohodě na vyřešení vzájemného sporu, mají obě strany právo předložit tento spor k rozhodnutí Rozhodčímu soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR. Rozhodčí řízení je konáno v Praze třemi rozhodci, jejich nález je pro obě smluvní strany závazný a konečný.

8. Řešení sporů o doménová jména

Tato část práce je zaměřena na řešení sporů, které souvisejí s doménovými jmény. První část je věnována generickým doménám gTLD, kde jsou uvedeny základní principy a organizace podílejících se na řešení sporů. Jelikož se tato práce zaměřuje převážně na doménu ccTLD .cz je její podstatná část věnována právě jí a to i v případě sporů o doménová jména.

8.1. Doménová jména gTLD

U generických domén, které jsou rezervovány pro určité subjekty, je nutné doložení, že žadatel o registraci má na dané doménové jméno nárok. U generických domén, které si může zaregistrovat každý, dochází ke sporům mezi držitelem doménového jména a třetí osobou.

Jelikož se u volně registrovaných generických domén také řídí pravidlem „first come, first served“ je nasnadě, že spory o doménová jména nebudou výjimkou ani u těchto druhů doménových jmen. V říjnu 2006 při shromáždění rozhodců Arbitrárního a mediačního centra, které se konalo v Ženevě, dospěli rozhodci k závěru, že v předchozích letech se registrace generických doménových jmen ve značné míře týkala registrací za účelem následného prodeje, za účelem znemožnit majiteli ochranné známky registraci daného doménového jména, za účelem narušování obchodních aktivit soutěžitele a také za účelem nalákat zájemce o kontakt s majitelem ochranné známky na registrované doménové jméno, která tuto ochrannou známku zahrnuje. Při prodeji doménového jména .com dosahovala průměrná cena téměř 50 tisíc US dolarů. Např. doména games.com byla prodána za 10,5 mil dolarů a golf.com za 25 mil dolarů. Dokonce existují podnikatelské subjekty, které se právě prodejem doménových jmen zabývají.¹⁷

U generických domén, tak jako u domén národních existuje snaha řešit spory především mimosoudní cestou. Řešení sporů se provádí na základě Jednotných zásad pro řešení sporů týkajících se doménových jmen (Uniform Domain Name Dispute Resolution

¹⁷ JAKL, L. a kol., *Uplatňování doménových jmen v rámci podnikatelských aktivit*. Praha: VŠVSMV, 2007. ISBN 978-80-86855-24-0. s. 105

Policy - UDRP)¹⁸ a současně na základě dalších prováděcích dokumentů, především Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy¹⁹ a tzv. supplemental rules což jsou doplňková pravidla, která tvoří jednotliví poskytovatelé UDRP. Principy, které jsou v pravidlech UDRP obsaženy, byly také přijaty ICANN a jsou součástí smlouvy o registraci doménového jména. Stížnosti týkající se doménových jmen mohou být předloženy k řešení těmto organizacím:

- Asian Domain Name Dispute Resolution Centre
- National Arbitration Forum
- WIPO (World Intellectual Property Organization)
- The Czech Arbitration Court Arbitration Center for Internet Disputes (Rozhodčí soud při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky)²⁰

Pravidla UDRP přijali všichni akreditovaní registrátoři ICANN a také byly přijaty některými správci domén nejvyšší úrovně (např. .nu, .tv, .ws).²¹

WIPO Arbitration and Mediation Center v Ženevě v prosinci 1999 začalo nabízet služby pro řešení sporů vztahujících se k doménovým jménům v rámci UDRP. Tyto služby zahrnují správu generických doménových jmen druhé úrovně. Toto centrum také řídí spory podle požadavku specifických politik, přijatých jednotlivými registrátory gTLD.²²

8.2. Doménová jména ccTLD .cz

V počátcích rozvoje internetu byl jediným možným způsobem řešení sporů o doménová jména řádný soud. Tento způsob řešení sporů byl velmi nákladný a díky globálnímu působení internetu a využívání doménových jmen ve všech částech světa se

¹⁸ Viz *Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy* [online]. ICANN, 1999 [cit. 2010-12-10]. Dostupný z: <<http://www.icann.org/en/udrp/udrp-policy-24oct99.htm>>.

¹⁹ *Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (the "Rules")* [online]. ICANN, aktualizováno 30. října 2009 [cit. 2010-12-10].

Dostupný z: <<http://www.icann.org/en/dndr/udrp/uniform-rules.htm>>.

²⁰ Viz *List of Approved Dispute Resolution Service Providers* [online]. ICANN, 1999 [cit. 2010-12-10]. Dostupný z: <<http://www.icann.org/en/dndr/udrp/approved-providers.htm>>.

²¹ JAKL, L. a kol., *Uplatňování doménových jmen v rámci podnikatelských aktivit*. Praha: VŠVSMV, 2007. ISBN 978-80-86855-24-0. s. 107

²² Viz *Domain Name Dispute Resolution Service for Generic Top-Level Domains* [online]. WIPO [cit. 2010-12-10]. Dostupný z <<http://www.wipo.int/amc/en/domains/gtld/>>.

objevily komplikující otázky ohledně této skutečnosti, která byla v rozporu s omezenou působností národních řádných soudů. Z těchto důvodů bylo vydáno organizací ICANN pravidla a rozhodováním sporů byly pověřeny profesionální instituce, které byly vybrány z již existujících poskytovatelů.

Obecné soudy nebo Rozhodčí soud při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky (Rozhodčí soud) řeší spory, které vzniknou mezi držiteli doménového jména a třetími osobami. Spory mezi sdružením CZ.NIC a registrátory se zásadně řeší prostřednictvím Rozhodčího soudu. Rozhodčí soud v České republice je jediný, který má oprávnění pro rozhodování sporů domén .cz a .eu a je také rozhodčím institutem, který je oprávněn rozhodovat spory o doménová jména podle pravidel společnosti ICANN.

Jazykem řízení je čeština případně slovenština. Od data podání žalobního návrhu do data publikace rozhodnutí uběhne zpravidla lhůta tři až čtyři měsíce. Rozhodčí soud není oprávněn poskytovat právní rady stávajícím ani budoucím stranám řízení dále také nemůže podávat informace týkající se registrace doménových jmen .cz, jakékoliv dotazy vztahující se k pravidlům registrace doménových jmen .cz je oprávněno sdělovat sdružení CZ.NIC.

Rozhodčí řízení je tedy alternativní způsob řešení sporů o doménová jména. Spor je předložen k závaznému rozhodnutí rozhodcům, ve většině případů spor řeší tři rozhodci, ale může se také vyskytnout spor, který je rozhodován prostřednictvím jednoho rozhodce. V rozhodčích řízeních je ve prospěch rozhodců vyloučena soudní pravomoc obecných soudců, musí být zajištěna nezávislost a nestrannost rozhodců. Rozhodci musí mít pravomoc vydat konečné rozhodnutí (rozhodčí nález) ve věci sporu, které po splnění dalších podmínek (zejména se jedná o doručení rozhodčího nálezu zúčastněným stranám) nabývá účinnosti.

Dle §28 odst. 2 zák. č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů nabývá rozhodčí nález platnost ke dni doručení účinku pravomocného soudního rozhodnutí a je tedy soudně vykonatelný. Proti tomuto nálezu není možné se odvolat. Dle §27 tohoto zákona, je možné sjednat v rozhodčí smlouvě to, že rozhodčí nález může být na základě žádosti některé ze stran případně obou přezkoumán jinými rozhodci. V řízení .cz je jurisdikce Rozhodčího soudu založena na základě rozhodčí veřejné nabídky, která takovoto

ujednání neobsahuje, ale nelze vyloučit uzavření rozhodčí smlouvy mezi stranami sporu vedle rozhodčí veřejné nabídky. Pokud by tedy rozhodčí smlouva takového ujednání obsahovala, je možné podat odvolání.

V průběhu rozhodčího řízení není možné nařídit předběžné opatření, které by držiteli doménového jména uložilo povinnost zdržet se převodu nebo jeho užívání. Návrh na nařízení předběžného opatření musí být podán u obecného soudu a samotné řízení je nadále vedeno před Rozhodčím soudem.

V průběhu řízení musí strany komunikovat výhradně prostřednictvím Rozhodčího soudu, není dovoleno komunikovat přímo s protistranou nebo senátem. Musí být zvolen preferovaný způsob komunikace při podávání žalobního návrhu nebo vyjádření k žalobnímu návrhu. Možné způsoby komunikace jsou elektronická forma, která probíhá prostřednictvím online platformy, tištěnou formou (poštou nebo kurýrní službou) nebo faxem. U všech uvedených způsobů probíhá komunikace pomocí online platformy a zároveň vybraným způsobem komunikace.

Rozhodčí soud přijímá zásadně elektronická podání žalobních návrhů prostřednictvím online platformy²³. Pouze v případě, že se vyskytnou technické problémy, které způsobí nefunkčnost této platformy, přijme Rozhodčí soud podání zasláná prostřednictvím e-mailu. V tomto případě Rozhodčí soud potvrdí přijetí žaloby až ve chvíli, kdy je online platforma opět zprovozněna a strana, která podala žalobu, musí provést opětovné podání prostřednictvím online platformy, jakmile je funkční.

8.2.1. Spory mezi držitelem a sdružením CZ.NIC

V případě sporů týkající se doménových jmen, u kterých nedojde k dohodě na vyřešení mezi držitelem a sdružením CZ.NIC, jsou tyto spory rozhodovány u Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky. Rozhodčí řízení

²³ Online platforma viz *Rozhodčí centrum pro spory o domény .cz.* [online]. Rozhodčí soud [cit. 2011-02-02] Dostupný z: < https://domeny.soud.cz/arbitration_platform/secure_login.php />.

jsou konána v Praze třemi rozhodci. Řízení probíhá podle řádku uvedeného rozhodčího soudu v českém jazyce. Rozhodčí nález je pro obě strany závazný a konečný.²⁴

8.2.2. Spory mezi držitelem a třetími osobami

Jestliže nedojde k dohodě mezi spornými stranami na smírném řešení sporu, mají nárok v rámci platných předpisů vyřešit tento spor prostřednictvím rozhodčího řízení nebo obecných soudů. Sdružení CZ.NIC na žádost všech sporných stran může vystupovat jako zprostředkovatel smírného řešení sporu.²⁵

Dle ustanovení Pravidel alternativního řešení sporů může třetí osoba, která se domnívá, že registrací daného doménového jména byla dotčena její práva, řešit spor s držitelem buď prostřednictvím obecného soudu, nebo využít Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky. Jestliže se třetí osoba rozhodne pro druhou variantu, je držitel doménového jména povinen podrobit se tomuto řízení na základě rozhodčí veřejné nabídky.

Jestliže vykonatelné soudní nebo správní rozhodnutí, výrok rozhodce nebo rozhodčího soudu stanoví sdružení CZ.NIC zruší delegaci nebo registraci doménového jména, převede doménové jméno na jinou osobu a pozastaví možnost převedení doménového jména na jinou osobu a to i v případě, že sdružení CZ.NIC nebylo účastníkem řízení, ve kterém rozhodnutí bylo vydáno. Toto rozhodnutí musí být předloženo sdružení CZ.NIC v originále nebo případně v úředně ověřené kopii. Dále musí být opatřeno doložkou, která osvědčuje jeho právní moc a vykonatelnost s výjimkou předběžných opatření, kde doložka není vyžadována.

²⁴ *Pravidla a postupy* [online]. CZ.NIC, 2011 [cit. 2011-02-23]. Dostupný z: <<http://www.nic.cz/page/314/pravidla-a-postupy/>>.

²⁵ Tamtéž.

8.2.3. Pravidla alternativního řešení sporů²⁶

Termínem ADR (*administrative dispute resolution*) jsou označovány alternativní způsoby řešení sporů. Jedná se o způsob řešení, kdy nejsou využity státní orgány. Vedení ADR řízení musí být ukončeno dříve v případě, že bylo v soudním řízení rozhodnuto dříve, než bylo ukončeno ADR řízení. Řízení se také ukončí v případě, že zúčastněné strany doručí potvrzení o uzavření dohody týkající se předmětu sporu.

Alternativní řešení sporů řeší v České republice Rozhodčí Soud při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České Republiky. V roce 1949 byla tato instituce založena jako satelitní organizace Československé obchodní komory. Po zániku Československa působí při Hospodářské komoře České republiky a při Agrární komoře České republiky. V roce 2004 zavádí rozhodování sporů pomocí on-line aplikace. V roce 2005 byl pověřen také rozhodováním sporů TLD domény .eu.

Pravidla alternativního řešení sporů vydaná sdružením CZ.NIC stanovují pravidla pro spory, které vzniknou mezi držitelem doménového jména a třetí osobou, která doménové jméno nebo jeho registraci napadá. Tyto pravidla je sdružení CZ.NIC oprávněno kdykoliv změnit a uveřejnit změnu na svých webových stránkách nejméně jeden měsíc před dnem účinnosti takové změny.

Rozhodčí veřejná nabídka²⁷

1) Držitel se neodvolatelně veřejně podrobuje pravomoci Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky (dále jen „rozhodčí soud“), v rozhodčím řízení před tímto rozhodčím soudem podle zvláštního dodatku Řádu rozhodčího soudu pro rozhodčí řízení on-line zveřejněného v Obchodním věstníku (dále jen „Řád on-line“), a to ve věci majetkového sporu, o němž lze uzavřít smír, v němž třetí osoba napadne jakékoliv Doménové jméno Držitele, zařazené v elektronické databázi doménových jmen v národní doméně ccTLD .cz spravované sdružením CZ.NIC, pokud třetí osoba

²⁶ Pravidla alternativního řešení sporů [online]. CZ.NIC, 2011 [cit. 2011-02-20]. Dostupný z: <http://www.nic.cz/files/nic/doc/Pravidla_ADR_20071001.pdf>.

²⁷ Pravomoc rozhodčího soudu pro rozhodování sporů o doménová jména v národní doméně „.cz“ [online]. Rozhodčí soud [2011-03-15]. Dostupný z: <http://www.soud.cz/downloads/pravomoc_rozhodciho_soudu_pro_rozhodovani_sporu_o_domenova_jmena_v_narodni_domene_cz.pdf>

písemně projeví vůči Držiteli vůli podrobit se pravomoci tohoto rozhodčího soudu v dané věci zejména tím, že písemně zahájí takový spor u tohoto rozhodčího soudu v souladu s Řádem on-line. Spor bude rozhodován jediným rozhodcem určeným předsedou rozhodčího soudu. E-mailová adresa Držitele uvedená v záznamu o registraci kteréhokoliv z Doménových jmen, o nichž je veden spor, slouží při vedení řízení on-line pro účely doručování Držiteli.

- 2) *Tato rozhodčí veřejná nabídka se vztahuje na veškerá Doménová jména Držitele, a to i Doménová jména, která Držitel zaregistruje poté, kdy učinil tuto rozhodčí veřejnou nabídku.*
- 3) *Právo kterékoli strany navrhnout soudu vydání předběžného opatření zůstává nedotčeno.*

8.2.4. Právní konflikty

V případě právního řádu České republiky můžeme právní problémy související s doménovými jmény řadit do několika skupin.

- 1) Tato skupina bývá v praxi nejvýznamnější a patří do ní konflikty doménových jmen s různými druhy práv na označení, případně se zájmy na ochranu určitých označení. Pro tyto případy se vžilo anglické označení domain grabbing nebo také cybersquatting. Jedná se o situace, kdy si určitá osoba zaregistruje doménové jméno, které je svým označením známé a používané po právu jiným subjektem, v úmyslu získat z této registrace určitý, ve většině případů majetkový prospěch. Nebo je zaregistrováno shodné doménové jméno, ale v jiné TLD doméně.
- 2) Další skupinu tvoří konflikty doménových jmen s právy na označení resp. zájmy na ochraně určitých označení. Těmto případům schází prvek jednoznačného spekulativního úmyslu osoby, která si doménové jméno zaregistrovala. Jedná se také o konflikty různých práv na označení, které jsou spjaty s doménovými jmény. Může se jednat např. o shodu doménového jména s názvy měst, obcí nebo jinými zeměpisnými názvy nebo také se jmény fyzických osob. Také v těchto případech je

doménové jméno shodné se jménem či označením, k němuž uplatňuje práva také jiná osoba.

- 3) Na rozdíl od prvních dvou možných konfliktů, zde nedochází ke sporům z důvodu shodného doménového jména, ale pouze zaměnitelného. Specifickou problematikou jsou doménová jména, která jsou shodná s obecnými slovy a druhovými označeními. Tyto spory jsou aktuální zejména u doménových jmen, která jsou užívána k obchodním účelům, zejména pak pro elektronický obchod, např. u doménového jména knihy.cz. Registrátor totiž v případě registrace doménového jména není povinen zkoumat, zda doménové jméno splňuje podmínky, které vyplývají z veřejnoprávní ochrany dané právním řádem, zajišťujícím ochranu firmy, značky apod. Zde je možné položit otázku, jestli lze registraci doménového jména, která je v rozporu s ochrannou známkou nebo jménem považovat za protiprávní jednání či protiprávní stav, za který je odpovědný také registrátor, který registraci doménového jména provedl nebo zda za tuto registraci zodpovídá pouze osoba, která podala žádost o registraci doménového jména.
- 4) Tento okruh právního konfliktu se již přímo týká práv k doménovému jménu. Určitá osoba podáním žádosti zaregistruje doménové jméno, ke kterému jí doposud nevznikla žádná práva nebo případně k němu měla zatím jen práva v omezeném rozsahu. Po zaregistrování tato osoba započne s užíváním téhož doménového jména nebo zaměnitelného označení zasahovat do zájmů osoby, pro kterou je označení registrováno jako doménové jméno. Také si tato osoba může zaregistrovat doménové jméno, které je zaměnitelné s označením nebo využije situace, kdy z nějakých důvodů dojde ke zrušení původní registrace a doménové jméno si sama zaregistruje.

V případě střetu doménového jména s právem na označení lze uvést dle českého právního řádu níže uvedené případy:

- právo k firmě (obchodnímu jménu);

- právo k ochranné známce;
- právo na označení původu výrobků;
- ochranu názvu právnické osoby podle ust. § 19b občanského zákoníku.²⁸

Za spekulativní registraci je třeba považovat registraci doménového jména, které je stejné, jako je název firmy. Registrace za účelem blokace firmy, které náleží práva k obchodnímu jménu podle zákona, stejně tak jako registrace stejného doménového jména za účelem jeho převodu na majitele firmy za úplaty lze tedy považovat za neoprávněnou a pohlížet na ní jako na spekulativní registraci.

Zvláštním druhem registrování domén je tzv. typosquatting, tyto registrace využívají překlepů při psaní doménových jmen, případně gramatických chyb, kterých se uživatelé dopouštějí.

Dalším důvodem původu konfliktů spojených s doménovými jmény je fakt, že doménová jména nemají teritoriální povahu. Tudíž může nastat situace, že v doméně .eu je zaregistrován název, který se shoduje s ochrannou známkou, která je vedena v České republice.²⁹

Ve většině případů dochází k registraci domén způsobem „first come, first served“ v podstatě se jedná o naše české přísloví „kdo dřív přijde, ten dřív mele“. Registraci daného doménového jména tedy obdrží ten, kdo o něj dřív požádá. V případě evropské domény nejvyšší úrovně .eu byl zvolen postup registrace ve třech krocích.³⁰ První fáze byla zahájena 7. prosince 2005 a žádost o registraci mohli podávat pouze žadatelé doménových jmen, která odpovídala zapsaným ochranným známkám Společenství nebo národním ochranným známkám a dále zeměpisným označením či označením původu země. Touto registrací nesměla být dotčena jména, kde mola být podána žádost o registraci veřejnými subjekty. Ve druhé fázi, která byla zahájena 7. února 2006, mohli o registraci požádat žadatelé z první fáze a dále také držitelé doménových jmen, která odpovídala

²⁸ JAKL, L. a kol., *Uplatňování doménových jmen v rámci podnikatelských aktivit*. Praha: VŠVSMV, 2007. ISBN 978-80-86855-24-0. s. 26

²⁹ Ochranné známky jsou v České republice vedeny Úřadem průmyslového vlastnictví. Viz *Databáze ochranných známek* [online]. Poslední aktualizace 16. prosince 2010 [cit. 2011-03-18].

Dostupný z: <<http://www.upv.cz/cs/sluzby-uradu/databaze-on-line/databaze-ochrannych-znamek.html>>.

³⁰ *Pravidla pro období Sunrise týkající se domén .eu* [online]. EURid, 2005 [cit. 2011-02-25]. Dostupný z: <http://www.eurid.eu/files/sunrise_rules_cs.pdf>.

dalším uplatnitelným právům chráněných národním právem nebo právem společenství. Žadatel musel být držitel uplatňovaných přednostních práv nebo také jejich nabyvatelem z licence a to nejpozději v den, kdy byla obdržena žádost o registraci. Od 7 dubna 2006 byla zahájena poslední fáze registrace a to registrace volná.

V současné době je u nových domén nejvyšší úrovně uplatňován podobný postup, kdy jako první je stanovena časová lhůta, kdy se registrují doménová jména shodná s registrovanými ochrannými známkami nebo obchodními firmami. Po uplynutí této doby je registrace prováděna obvyklým způsobem „firts come, firt served“.

Ke sporům o doménová jména dochází po jejich registraci. Jelikož není možné, aby registrátor kontroloval jednotlivá doménová jména, jestli nejsou shodná s ochrannými známkami, jak registrovanými v České republice tak v zahraničí, nehledě na to, že všechny databáze nejsou volně přístupné, tak s označením firmy a dalších názvů a označení se kterými mohou doménová jména kolidovat, není možné předcházet sporům již při samotné registraci. V případě, že by docházelo ke kontrole registrovaných doménových jmen, nebylo by možné využívat automatizované systémy, které zajišťují rychlé vyřízení požadavku, ale zřejmě by se muselo přejít na ruční registrace. Nejen, že by se zvýšil požadavek na pracovní kapitál, ale také by stouply náklady a značně by se prodloužila doba registrací doménových jmen. Z tohoto důvodu je nejdříve doménové jméno zaregistrováno a případné spory se řeší až na podnět třetích osob.

8.2.5. Firma ³¹

Pojem „Firma“ definuje občanský zákoník. V této kapitole jsou uvedeny části, které souvisí s názvem firmy a tím mohou zasahovat do sporů o doménová jména.

§ 8

(1) Obchodní firma (dále jen "firma") je název, pod kterým je podnikatel zapsán do obchodního rejstříku. Podnikatel je povinen činit právní úkony pod svou firmou.

(2) Na podnikatele nezapsaného v obchodním rejstříku se nevztahují ustanovení o firmě; právní úkony je povinen činit, je-li fyzickou osobou, pod svým jménem a příjmením, a je-li právnickou osobou, pod svým názvem. U svého jména a příjmení nebo názvu může

³¹ Zákon č. 513/1991 Sb., Obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

podnikatel nezapsaný v obchodním rejstříku užívat při podnikání odlišující dodatek nebo další označení za předpokladu, že nepůsobí klamavě a jeho užívání je v souladu s právními předpisy i dobrými mravy soutěže; takový dodatek nebo označení není firmou a je chráněn právem proti nekalé soutěži.

§ 9

(1) Firmou fyzické osoby musí být vždy její jméno a příjmení (dále jen "jméno"). Firma fyzické osoby může obsahovat dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se zpravidla k této osobě nebo druhu podnikání.

(2) Firmou obchodní společnosti nebo družstva a dalších právnických osob, které vznikají zápisem do obchodního rejstříku, je název, pod kterým jsou zapsány v obchodním rejstříku. Firmou právnické osoby, která se zapisuje do obchodního rejstříku na základě zvláštního právního předpisu a která vznikla před tímto zápisem, je její název. Součástí firmy právnických osob je i dodatek označující jejich právní formu.

§ 10

(1) Firma nesmí být zaměnitelná s firmou jiného podnikatele a nesmí působit klamavě. K odlišení firmy nestačí rozdílný dodatek označující právní formu. U fyzické osoby postačí zpravidla k odlišení uvedení jiného místa podnikání. Má-li fyzická osoba stejné jméno s jiným podnikatelem působícím v témže místě, je povinna doplnit ve firmě údaj o jménu dostatečně odlišujícím dodatkem ve smyslu § 9 odst. 1.

(2) Podniká-li více osob pod společným jménem bez založení právnické osoby, jsou tyto osoby povinny splnit závazky vzniklé při tomto podnikání společně a nerozdílně. Společné jméno není firmou.

Podle § 12 odst. 1 obchodního zákoníku má každý právo domáhat se proti neoprávněnému uživateli názvu, aby se zdržel neoprávněného jednání a odstranil závadný stav a to v případě, že byl dotčen na svých právech neoprávněným užíváním názvu firmy.

§ 12

(1) Kdo byl dotčen na svých právech neoprávněným užíváním firmy, může se proti neoprávněnému uživateli domáhat, aby se takového jednání zdržel a odstranil závadný stav. Dále může požadovat vydání bezdůvodného obohacení a přiměřené zadostiučinění, které může být poskytnuto i v penězích.

(2) Byla-li neoprávněným užíváním firmy způsobena škoda, lze se její náhrady domáhat podle tohoto zákona.

(3) Soud může účastníku, jehož návrhu bylo vyhověno, přiznat v rozsudku právo uveřejnit rozsudek na náklady účastníka, který ve sporu neuspěl, a podle okolností určit i rozsah, formu a způsob uveřejnění.

Registrace doménového jména, která koresponduje s názvem firmy, které práva k obchodnímu jménu dle zákona náleží, s úmyslem jeho převedení na majitele firmy za úplatu nebo blokace je neoprávněná a takováto registrace bývá zpravidla předmětem sporu.

8.2.6. Ochranné známky

Ochranné známky se řídí zákonem 441/2003 Sb. Ze dne 3. prosince 2003 o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách).

Ochrannou známkou je za podmínek, které stanovuje zákon, jakékoliv označení schopné grafického znázornění a to v případě, že je toto označení způsobilé odlišit služby nebo výrobky jedné osoby od služeb nebo výrobku osoby jiné. Ochranná známka poskytuje majiteli výlučné právo užívat daného označení ochranných známek pro danou třídu výrobků nebo služeb.

Od registrace ochranné známky je účinná ochrana poskytovaná prostřednictvím registrované známky, jelikož ochrannou známkou je pouze označení, které je zapsáno v rejstříku ochranných známek. Je tedy zřejmé, že jen registrace doménového jména nemůže založit právo k ochranné známce. Právo k ochranné známce je tedy jeden z neúčinnějších

nástrojů, jak se bránit proti spekulativním registracím typu domain grabbing (resp. cybersquatting).³²

§ 8

Práva z ochranné známky

(1) Vlastník ochranné známky má výlučné právo užívat ochrannou známku ve spojení s výrobky nebo službami, pro něž je chráněna. Své právo prokazuje vlastník zapsané ochranné známky výpisem z rejstříku, popřípadě osvědčením o zápisu. Vlastník ochranné známky je oprávněn používat spolu s ochrannou známkou značku (R).

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak (§ 10 a 11), nikdo nesmí v obchodním styku bez souhlasu vlastníka ochranné známky užívat

a) označení shodné s ochrannou známkou pro výrobky nebo služby, které jsou shodné s těmi, pro které je ochranná známka zapsána,

b) označení, u něhož z důvodu jeho shodnosti nebo podobnosti s ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb označených ochrannou známkou a označením existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti, včetně pravděpodobnosti asociace mezi označením a ochrannou známkou,

c) označení shodné s ochrannou známkou nebo jí podobné pro výrobky nebo služby, které sice nejsou podobné těm, pro které je ochranná známka zapsána, avšak jde o ochrannou známku, která má dobré jméno v České republice, a jeho užívání by nepoctivě těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména ochranné známky nebo jim bylo na újmu.

(3) Pro potřeby odstavce 2 se za užívání v obchodním styku považuje zejména

a) umístování označení na výrobky nebo jejich obaly,

b) nabídka výrobků pod tímto označením, jejich uvádění na trh nebo skladování za tímto účelem anebo nabídka či poskytování služeb pod tímto označením,

³² JAKL, L. a kol., *Uplatňování doménových jmen v rámci podnikatelských aktivit*. Praha: VŠVSMV, 2007. ISBN 978-80-86855-24-0. s. 29

c) dovoz nebo vývoz výrobků pod tímto označením,

d) užívání označení v obchodních listinách a v reklamě.

(4) Byla-li ochranná známka zapsána na jméno obstaravatele bez souhlasu vlastníka známky (dále jen "ochranná známka zapsaná na jméno obstaravatele"), má takový vlastník právo zakázat užívání známky obstaravatelem, ledaže by tento obstaravatel své jednání řádně odůvodnil.

Ochranná známka je v praxi velmi účinná pro ochranu označování při podnikatelské činnosti či i jinak v hospodářské soutěži. Právo k ochranné známce nelze získat pouhým užíváním určitého označení byť dlouhodobého. Ochranná známka je výlučné právo jejího majitele při užívání určitého označení, zpravidla v souvislosti se službami určitého druhu nebo s výrobky. V českém právu se vychází důsledně z registrační zásady, podle níž je ochrannou známkou pouze takové označení, které je jako ochranná známka zapsáno v rejstříku ochranných známek. Tento rejstřík je veden Úřadem průmyslového vlastnictví.

Právo k ochranné známce má stejně jako právo na firmu absolutní povahu a platí vůči všem třetím osobám.

Registrací doménového jména se nezakládá právo k ochranné známce, ale jeho registrace a užívání může zasáhnout za určitých okolností do práv k ochranné známce.

§ 2

Na území České republiky požívají ochrany ochranné známky, které jsou

a) zapsány v rejstříku ochranných známek (dále jen "rejstřík") vedeném Úřadem průmyslového vlastnictví (dále jen "Úřad") (dále jen "národní ochranné známky"),

b) s účinky pro Českou republiku zapsány v rejstříku vedeném Mezinárodním úřadem duševního vlastnictví na základě mezinárodní přihlášky ve smyslu Madridské dohody o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek nebo Protokolu k Madridské dohodě³³ (dále jen "mezinárodní ochranné známky"),

c) zapsány v rejstříku vedeném Úřadem pro harmonizaci ve vnitřním trhu (známky a vzory) podle nařízení Rady Evropských společenství o ochranné známce Společenství³⁴ (dále jen "nařízení Rady") (dále jen "ochranné známky Společenství"),

d) na území České republiky všeobecně známé (dále jen "všeobecně známé známky") ve smyslu článku 6bis Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví (dále jen "Pařížská úmluva")³⁵ a článku 16 Dohody o obchodních aspektech práv duševního vlastnictví.³⁶

8.2.7. Nekalá soutěž

V českém právním řádu je právo proti nekalé soutěži zakotveno v ust. §§ 41 až 55 obchodního zákoníku. Ustanovení § 44 odst. 1 obchodního zákoníku upravuje tzv. generální klauzuli nekalé soutěže. Jedná se o obecné ustanovení, které specifikuje pojmové znaky nekalosoutěžních jednání. I v případě, že nedojde k jednání, které naplňuje znaky

³³ Madridská dohoda o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek ze dne 14. dubna 1891, revidovaná v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtonu dne 2. června 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934, v Nice dne 15. června 1957 a ve Stockholmu dne 14. července 1967, uveřejněná pod č. 65/1975 Sb., ve znění vyhlášky č. 78/1985 Sb., a Protokol k Madridské dohodě o mezinárodním zápisu ochranných známek sjednaný v Madridu dne 27. června 1989, uveřejněný pod č. 248/1996 Sb.

³⁴ Nařízení Rady Evropských společenství č. 40/94 z 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství, Nařízení Rady Evropských společenství č. 3288/1994 z 22. prosince 1994, kterým se mění nařízení č. 40/94.

³⁵ Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883, revidovaná v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtonu dne 2. června 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934, v Lisabonu dne 31. října 1958 a ve Stockholmu dne 14. července 1967, uveřejněná pod č. 64/1975 Sb., ve znění vyhlášky č. 81/1985 Sb.

³⁶ Příloha 1C Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (WTO), uveřejněné pod č. 191/1995 Sb.

některé ze zvlášť upravených skutkových podstat, se může jednat o nekalou soutěž a to v případě, že nese znaky obecné skutkové podstaty.

§ 44

Základní ustanovení

(1) Nekalou soutěží je jednání v hospodářské soutěži nebo v hospodářském styku, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům, spotřebitelům nebo dalším zákazníkům. Nekalá soutěž se zakazuje.

(2) Nekalou soutěží podle odstavce 1 je zejména:

- a) klamavá reklama,*
- b) klamavé označování zboží a služeb,*
- c) vyvolávání nebezpečí záměny,*
- d) parazitování na pověsti podniku, výrobků či služeb jiného soutěžitele,*
- e) podplácení,*
- f) zlehčování,*
- g) srovnávací reklama,*
- h) porušování obchodního tajemství,*
- i) ohrožování zdraví spotřebitelů a životního prostředí.*

Nekalou soutěží není jakékoliv nepoctiví či nemravné jednání, ale musí splňovat, že k němu došlo v rámci hospodářské soutěže. Tedy nekalosoutěžní jednání musí být jednáním v hospodářské soutěži. Jeden s charakteristických znaků nekalé soutěže je, že je soutěžení v rozporu s dobrými mravy soutěže. Nekalosoutěžního jednání se může dopustit i soutěžitel, který nemá v soutěži dominantní postavení. Soutěžitelem je fyzická i právnická osoba, ale není jím např. zaměstnanec firmy. Za nekalosoutěžní jednání zaměstnance podle obchodního zákoníku odpovídá jeho zaměstnavatel jako soutěžitel.

V oblasti doménových jmen se soutěžení projevuje v případě soutěžitele, který uskutečňuje svou činnost v nejrůznějších právních i neprávních vztazích. Jeho chování tak nepřímo ovlivňuje úspěšnost či neúspěšnost ostatních soutěžitelů a to buď způsobem, který není protiprávní anebo je v rozporu s právem.

Co se týče doménových jmen, přichází v úvahu řada zvláštních skutkových podstat, které spadají do nekalosoutěžního jednání např. vyvolání nebezpečí záměny, klamavé označování zboží a služeb, klamavá reklama, parazitování na pověsti podniku, výrobků či jiného soutěžitele a případně také zlehčování. Tyto zvláštní skutkové podstaty nekalosoutěžního jednání ve spojitosti s doménovými jmény lze rozdělit na dva druhy:

- registrace doménového jména nebo jeho užívání má matoucí účinky pro spotřebitele nebo jiné soutěžitele, případně budou takovéto účinky hrozit (skutkové podstaty klamavé reklamy dle ust. § 45 obchodního zákoníku, klamavé označení zboží a služeb dle ust. § 46 obchodního zákoníku a vyvolání nebezpečí záměny dle ust. § 47 obchodního zákoníku);
- jednání, která poškozují určitého soutěžitele zejména poškozováním soutěžitelovy dobré pověsti (parazitování na pověsti dle ust. § 48 obchodního zákoníku a případně zlehčování dle ust. § 50 obchodního zákoníku).

§ 45

Klamavá reklama

(1) Klamavou reklamou je šíření údajů o vlastním nebo cizím podniku, jeho výrobcích či výkonech, které je způsobilé vyvolat klamnou představu a zjednat tím vlastnímu nebo cizímu podniku v hospodářské soutěži nebo v hospodářském styku prospěch na úkor jiných soutěžitelů, spotřebitelů nebo dalších zákazníků.

(2) Za šíření údajů se považuje sdělení mluveným nebo psaným slovem, tiskem, vyobrazením, fotografií, rozhlasem, televizí či jiným sdělovacím prostředkem.

(3) Klamavým je i údaj sám o sobě pravdivý, jestliže vzhledem k okolnostem a souvislostem, za nichž byl učiněn, může uvést v omyl.

Klamavé označení zboží a služeb

(1) Klamavým označením zboží a služeb je každé označení, které je způsobilé vyvolat v hospodářském styku mylnou domněnku, že jím označené zboží nebo služby pocházejí z určitého státu, určité oblasti či místa nebo od určitého výrobce, anebo že vykazují zvláštní charakteristické znaky nebo zvláštní jakost. Nerozhodné je, zda označení bylo uvedeno bezprostředně na zboží, obalech, obchodních písemnostech apod. Rovněž je nerozhodné, zda ke klamavému označení došlo přímo nebo nepřímo a jakým prostředkem se tak stalo. Ustanovení § 45 odst. 3 platí obdobně.

(2) Klamavým označením je i takové nesprávné označení zboží nebo služeb, k němuž je připojen dodatek sloužící k odlišení od pravého původu, jako výrazy "druh", "typ", "způsob" a označení je přesto způsobilé vyvolat o původu nebo povaze zboží či služeb mylnou domněnku.

(3) Klamavým označením není uvedení názvu, který se v hospodářském styku již všeobecně vžil jako údaj sloužící k označování druhu nebo jakosti zboží, ledaže by k němu byl připojen dodatek způsobilý klamat o původu, jako například "pravý", "původní" apod.

(4) Tímto ustanovením nejsou dotčena práva a povinnosti ze zapsaného označení původu výrobků, ochranných známek, chráněných odrůd rostlin a plemen zvířat, stanovená zvláštními zákony.

(5) Inzerce v rámci podnikatelské činnosti a pro účely hospodářského styku, která nabízí registraci v katalogích, jako jsou zejména telefonní a jiné seznamy, prostřednictvím platebního formuláře, složanky, faktury, nabídky opravy nebo jiným podobným způsobem, musí obsahovat jednoznačně a zřetelně vyjádřenou informaci, že tato inzerce je výlučně nabídkou na uzavření smlouvy. To platí přiměřeně i pro přímou nabídku takové registrace.

§ 47

Vyvolání nebezpečí záměny

Vyvolání nebezpečí záměny je:

- a) užití firmy nebo názvu osoby nebo zvláštního označení podniku užívaného již po právu jiným soutěžitelem,*
- b) užití zvláštních označení podniku nebo zvláštních označení či úpravy výrobků, výkonů anebo obchodních materiálů podniku, které v zákaznických kruzích platí pro určitý podnik nebo závod za příznačné (např. i označení obalů, tiskopisů, katalogů, reklamních prostředků),*
- c) napodobení cizích výrobků, jejich obalů nebo výkonů, ledaže by šlo o napodobení v prvcích, které jsou již z povahy výrobku funkčně, technicky nebo esteticky předurčeny, a napodobitel učinil veškerá opatření, která od něho lze požadovat, aby nebezpečí záměny vyloučil nebo alespoň podstatně omezil, pokud jsou tato jednání způsobilá vyvolat nebezpečí záměny nebo klamnou představu o spojení s podnikem, firmou, zvláštním označením nebo výrobky anebo výkony jiného soutěžitele.*

§ 48

Parazitování na pověsti

Parazitováním je využívání pověsti podniku, výrobků nebo služeb jiného soutěžitele s cílem získat pro výsledky vlastního nebo cizího podnikání prospěch, jehož by soutěžitel jinak nedosáhl.

Za nekalosoutěžní jednání je možné také považovat spekulativní registrace doménových jmen, která jsou shodná nebo zaměnitelná s označeními, která jsou užívána v obchodě jinými subjekty.

V případě, že vznikne podezření, že by mohla nastat újma, tedy by došlo k ohrožení, poškozený nemusí vyčkat na vznik újmy a může právo na ochranu uplatnit v okamžiku, kdy k ohrožení dojde. Jedná se tedy o úpravu tzv. ohrožovacího deliktu. Ve chvíli vzniku

samotného ohrožení je dokonán delikt a tím je skutková podstata protiprávního jednání naplněna.

8.2.8. Právní nároky vyplývající z jednání nekalé soutěže

Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži lze členit na prostředky, které mají funkci zabraňovací a prostředky, které mají funkci náhradovou. Zabraňovací funkci pak plní žaloba na zdržení se nekalosoutěžního jednání a odstranění závadného stavu. Zdržovací nároky ve své podstatě mají jen preventivní povahu a směřují buď k možnému budoucímu nekalosoutěžnímu jednání, nebo proti pokračování v takovémto jednání, které začalo a stále trvá. Do minulosti naopak směřují nároky, které se vztahují k odstranění závadného stavu, jelikož se týkají účinků, které již nastaly, případně se týkají odstranění jejich zdrojů. U náhradové funkce je oprávněné žádat přiměřené zadostiučinění, náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení.³⁷

V případě žaloby je možné použít oba výše uvedené nároky zároveň. V případě sporů, které plynou z nekalosoutěžního jednání, je žalobci z pravidla uplatňováno více nároků současně. V případě vzniku nehmotné újmy se většinou uplatňuje nárok na přiměřené zadostiučinění a v případě hmotné újmy bývá uplatňován nárok na náhradu škody.³⁸

Přiměřeným zadostiučiněním se rozumí jak peněžitá tak nepeněžitá forma. V případě, že stačí jako přiměřené zadostiučinění forma nepeněžitá (např. omluva a další) je třeba dát této formě přednost. Jestliže nepeněžitá forma není přiměřené vzniklé újmě (dostačující) je poskytnuto přiměřené zadostiučinění v peněžní formě. Je také možné využít kombinaci těchto dvou forem zadostiučinění, podmínkou ovšem je, aby bylo v úhrnu dosaženo přiměřeného zadostiučinění.³⁹

³⁷ JAKL, L. a kol., *Uplatňování doménových jmen v rámci podnikatelských aktivit*. Praha: VŠVSMV, 2007. ISBN 978-80-86855-24-0. s. 34

³⁸ Tamtéž s. 34

³⁹ Tamtéž s. 35

9. Právní praxe v ČR

V soudní praxi se nejčastěji setkáme s doménovými jmény druhé úrovně a spory, které jsou vedeny mezi držitelem doménového jména a třetí osobou.

Tabulka č. 1: Statistika soudních sporů k 28. dubnu 2010

Rok	Žaloby	
	Celkem	Z toho rozhodčí řízení
2000	2	0
2001	6	0
2002	11	0
2003	18	0
2004	15	0
2005	11	1
2006	9	7
2007	18	5
2008	9	6
2009	4	4
2010	3	0
Celkem	106	23

Zdroj: <http://www.nic.cz/files/nic/doc/Statistika_20100428.pdf>

Ve výše uvedené tabulce vidíme, že od roku 2007 se počet žalob snížil a také se začal zvyšovat počet sporů vedených rozhodčím soudem. Žaloby, které vedou větší společnosti typu a.s. nebo s.r.o. jsou častěji podávány k obecným soudům než k Rozhodčímu soudu.

Tabulka č. 2: Statistika předběžných opatření k 28. dubnu 2010

Rok	předběžná opatření	nařízeno	zamítnuto
2000	2	2	0
2001	6	5	1
2002	15	10	5
2003	22	12	5
2004	19	22	2
2005	8	8	0
2006	6	5	0
2007	8	8	2
2008	15	15	0
2009	7	5	2
2010	1	3	0
Celkem	109	95	17

Zdroj: <http://www.nic.cz/files/nic/doc/Statistika_20100428.pdf>

Při praxi s doménovými jmény se nejmenovaná telekomunikační společnost setkává jak s případy, kdy firma či osoba, jež má nárok na doménové jméno nestihla provést ani první registraci tak také s případy, kdy si nepohlídá vypršení doby, na níž má doménové jméno zaregistrováno a neprovede opětovnou registraci tím, že si jej zaregistruje ještě před vypršením lhůty registrace nebo v době expirace. Z většiny k těmto případům dochází v situacích, kdy se mění osoba ve firmě, která se jí stará právě o registrace, změnu DNS záznamů a dalších náležitostí souvisejících s prezentací firmy na internetu. Třetí osoba, která takováto doménová jména hlídá na internetu, se jej pak zaregistruje většinou za účelem prodeje původnímu držiteli doménového jména. V praxi se pak tyto registrace řeší buď formou sporu, nebo si firma doménové jméno odkoupí od nového držitele a to z toho důvodu, že jej potřebuje využívat a nemůže čekat, až dojde k rozhodnutí o sporu. Vychází to také z faktu, že ztráty za neužívání doménového jména by pak byly větší, než činí cena za danou doménu.

9.1. Spor o doménové jméno „ceskapojistovna.cz“

Jedním z řešených sporů u obecného soudu byl právě spor o doménu „ceskapojistovna.cz“.⁴⁰

Žalobce: Česká pojišťovna, a.s., se sídlem Spálená 16, Praha 1, IČ: 45272956, zastoupeného JUDr.PN, advokátem,

proti

Žalovaným: 1/ JH a 2/ CZ.NIC, z.s.p.o., se sídlem Lužná 591, Praha 6, IČ: 67985726, zastoupenému Mgr. PH, advokátem,

o ochranu obchodní firmy a práv z ochranných známek, o odvolání prvního žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. července 2003 č.j. 2 Cm

Žalobce se domáhal následující náhrady: „po úpravě žalobního návrhu, připuštěné usnesením soudu ze dne 20.5.2003 - vydání rozsudku, jímž by byla prvnímu žalovanému uložena povinnost zdržet se jakékoliv manipulace s doménou "ceskapojistovna.cz" a zaplatit žalobci 200.000,- Kč a druhému žalovanému uložena povinnost provést změnu držitele domény z prvního žalovaného na žalobce, zaplatit žalobci 100.000,- Kč a zveřejnit omluvu žalobci.“

Rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ohledně domény "ceskapojistovna.cz"

„Rozsudek soudu prvního stupně se v napadených výrocích I., II. ve věci samé mění jen tak, že žaloba o zaplacení 100.000,- Kč prvním žalovaným se zamítá, jinak se potvrzuje v tom správném znění, že první žalovaný je povinen se zdržet jakékoli dispozice s doménou druhého stupně "ceskapojistovna" registrovanou pod doménou nejvyššího stupně "cz" a druhý žalovaný je povinen do tří dnů od právní moci rozsudku provést změnu registrace subjektu držitele internetové domény druhého stupně "ceskapojistovna" pod doménou nejvyššího stupně "cz" tak, aby jako držitel domény "ceskapojistovna.cz" byl zapsán namísto prvního žalovaného žalobce.“

⁴⁰ Viz. Rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 10. srpna 2004 č.j. 2 Cm 290/2001-39, plný text byl zveřejněn na serveru itpravo.cz na adrese <http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=218427>

„Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.“

Soud prvního stupně uvedl ve věci žaloby proti prvnímu žalovanému následující: *„Popsal svá zjištění, učiněná z provedených důkazů a v jejich skutkovém a právním hodnocení shledal - byť ne v celém rozsahu - důvodnost žaloby proti prvnímu žalovanému. Vzal za prokázané, že žalobce je zapsán od r. 1992 v obchodním rejstříku s obchodní firmou Česká pojišťovna, a.s., a je majitelem několika i mezinárodně zapsaných ochranných známek, z nichž jedna - ochranná známka kombinovaná č. 182723 - byla prohlášena v r. 1995 za známku proslulou (ve smyslu předchozí právní úpravy). Jak uvedl, označení "Česká pojišťovna" je běžně a dlouhodobě spojováno právě se žalobcem. Zjistil dále, že první žalovaný je fyzickou osobou, jež nemá žádnou spojitost se žalobcem ani se službami, které žalobce poskytuje, druhý žalovaný je zájmovým sdružením právnických osob, jehož předmětem činnosti je zajišťování registrace domén druhého stupně v národní doméně podle jím vydávaných pravidel a provoz jmenných serverů pro doménu cz. Vzal za prokázané, že druhý žalovaný na základě žádosti prvního žalovaného, jež splňovala pravidly předepsané formální náležitosti, registroval pro žalovaného v r. 2000 doménové jméno "ceskapojistovna", v takto označené doméně první žalovaný vlastní webové stránky neotevřel. Z pravidel registrace soud dovodil, že neumožňují další registraci totožného doménového jména a že bez souhlasu držitele, pokud jsou jím hrazeny příslušné poplatky, nelze doménu zrušit či ji převést na třetí osobu (vyjma případu, kdy tak stanoví pravomocné soudní rozhodnutí, jak o tom dále). Soud uzavřel, že první žalovaný tím, že si pro sebe registroval předmětné doménové jméno, porušil práva žalobce k obchodní firmě i ochranným známkám. Poukázal na právní úpravu obchodní firmy dle § 8 a násl. ObchZ, kterou je podnikatel povinen užívat a je rovněž oprávněn pod jejím zněním nabízet veřejnosti své výrobky a služby, to v sobě zahrnuje i právo se pod označením shodným se zněním obchodní firmy, neboť takové je obvykle předpokládáno, prezentovat na Internetu, přičemž význam takové prezentace právě v prostředí Internetu nepochybně vzrostl. Užití označení shodného s obchodní firmou pro doménové jméno však první žalovaný žalobci znemožnil a tím i omezil jeho možnost prezentovat nabídku služeb. Obdobný závěr platí i ohledně práva žalobce užívat ochranné známky, přitom však ochrana práva z všeobecně známé ochranné známky (dříve proslulé) je podle právní úpravy zák. č. 137/1995 Sb. absolutní a zahrnuje právo tuto známku (jejíž součástí je text "Česká pojišťovna") užit i v*

prostředí Internetu. Svým jednáním však první žalovaný i toto právo žalobci nepřípustně omezil. Soud dále poukázal i na nezdar jednání žalobce s prvním žalovaným před zahájením řízení, skutečnost, že prvním žalovaným požadovaná částka za dobrovolný převod doménového jména mnohonásobně přesahuje výši nákladů s udržováním registrace doménového jména a dovedl rovněž spekulativní záměr prvního žalovaného při registraci předmětného doménového jména. Právem se proto žalobce obrátil na soud a jeho žalobu proti prvnímu žalovanému soud z větší části shledal jako důvodnou. Je na místě vyhovění uplatněnému zdržovacímu nároku a zčásti rovněž je dán nárok žalobce na přiznání zadostiučinění v penězích. Jak soud k tomu uvedl, první žalovaný závažným způsobem omezil žalobce v jeho možnostech prezentace služeb na Internetu, a to pod označením shodným s jeho obchodní firmou a zněním ochranné známky, a to po dobu delší než dva roky. Ztížil tak přístup na webové stránky žalobce běžným návštěvníkům. Za přiměřené k náhradě způsobené újmy považuje soud zaplacení částky 100.000,- Kč, jež podle jeho názoru odpovídá závažnosti a délce trvání protiprávního jednání prvního žalovaného, přihlédl rovněž k tomu, že tato částka odpovídá i prvním žalovaným žádané úplatě za převod domény. Ve zbytku - v rozsahu zaplacení dalších 100.000,- Kč prvním žalovaným - žalobu soud zamítl.“

Rozsudek soudu prvního stupně ohledně domény „ceska pojistovna.cz“

„Rozsudkem soud prvního stupně ve výroku I. rozhodl tak, že uložil prvnímu žalovanému povinnost zdržet se jakékoli manipulace s doménou druhého stupně "ceskapojistovna“, registrovanou pod doménou nejvyššího stupně ".cz", dále zaplatit žalobci 100.000,- Kč a na náklady řízení 36.500,- Kč. Výrokem II.pak soud uložil druhému žalovanému povinnost provést změnu registrace subjektu držitele (IDADM) k internetové doméně druhého stupně "ceskapojistovna" pod internetovou doménou nejvyššího stupně ".cz" v příslušném rejstříku internetových domén takovým způsobem, aby žalobce byl zapsán jako subjekt držitele (IDADM) k doméně "ceskapojistovna.cz" namísto prvního žalovaného, a to na své náklady, a umožnit tak žalobci nakládat s touto doménou ode dne provedení změny způsobem, který dovoluje platný právní řád. Ve výrocih III. a IV. soud zamítl žalobu o zaplacení 100.000,- Kč prvním žalovaným a o zaplacení 100.000,- Kč druhým žalovaným a o zveřejnění omluvy žalobci druhým žalovaným na své úvodní webové

stránce. Výrokem V. rozhodl dále, že druhému žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává a ve výroku VI. uložil žalobci doplatit na soudní poplatek ještě 15.000,- Kč.“

Žalobce se domáhal svých nároků na základě toho, že tvrdil, „že oba žalovaní - první tím, že si nechal nikoli v dobré víře ve svůj prospěch registrovat doménu "ceskapojistovna.cz", druhý tím, že toto jako registrující subjekt umožnil - porušili jeho práva ke znění obchodní firmy jak podle úpravy obchodního zákoníku - § 12, tak občanského zákoníku - § 19b), práva z ochranných známek, jichž je vlastníkem, a to včetně ochranné známky všeobecně známé. První žalovaný nad to jednal nekalosoutěžně ve smyslu § 44 ObchZ, druhý žalovaný zneužil své monopolní postavení (§ 10 a násl. zák. č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže), jež má v rámci poskytování služeb při provozování národní domény "cz" v síti Internetu. Ve skutkových tvrzeních žalobce uvedl, že oba žalovaní uzavřeli smlouvu o registraci doménového jména, na jejímž základě se první žalovaný stal od 1.1.2000 držitelem domény "ceskapojistovna.cz".“

Doménová autorita CZ.NIC také podala své vyjádření k žalobě. „K žalobě podal své vyjádření druhý žalovaný, vyložil především své postavení při správě národní domény .cz a způsob registrace doménových jmen druhého stupně. Potvrdil tvrzení žalobce, že nekontroluje a ostatně, jak uvedl, není ani schopen kontrolovat přihlašovaná doménová jména (těch je nyní cca 190 tis. a každým dnem počet narůstá o další stovky) a prověřovat, zda neporušují práva třetích osob. Pokud by byl nucen je prověřovat, pak by také musel hodnotit - při jejich střetu s jinými právy k označení - kdo má "větší" právo k označení a právo na registraci doménového jména, to mu však zcela zjevně nepřísluší. Pak bylo třeba odpovědnost za přihlašovaná a registrovaná doménová jména ponechat na přihlašovatelích, na této zásadě jsou také založena jím vydávaná pravidla registrace doménových jmen. Postavení druhého žalovaného tak odpovídá funkci technického garanta, je sice přirozeně postavením monopolním, druhý žalovaný však odmítl tvrzení, že by toto postavení při regulaci vztahů s přihlašovatelem a uživateli doménových jmen jak vydávanými pravidly, tak i ostatní svou činností jakkoli zneužíval. Odkázal v tomto směru i na rozhodnutí Úřadu pro hospodářskou soutěž ze dne 31.1.2002, jímž byla pravidla registrace posuzována, a jakékoli zneužití postavení druhým žalovaným shledáno nebylo. Navrhl proto, aby žaloba proti němu byla zamítnuta s tím, že se nebrání uložení povinnosti

provést přeregistraci držitele ve prospěch žalobce, pokud žalobce svůj návrh v tomto směru upraví způsobem druhý žalovaným dále popsáním.“

Odvolací soud žalobu proti druhé žalované straně shrnul takto: „Jiná situace je však ve vztahu k druhému žalovanému, jak soud uvedl, ten svým jednáním práva žalobce neporušil. Nebyl oprávněn – vázán vlastními pravidly registrace – odepřít prvnímu žalovanému registraci jím zvoleného doménového jména, jako soukromoprávní subjekt nemá postavení, jež by mu umožňovalo rozhodnout, zda právo registrace přihlašujícímu náleží či nikoli. Z pravidel registrace doménových jmen přitom plyne, že plnou odpovědnost za případné porušení práv třetích osob nenese přihlašovatel, a druhý žalovaný není oprávněn sám o své vůli změny ohledně držitele domény realizovat. Výjimkou je pouze případ upravený v pravidlech, že druhý žalovaný může zrušit registraci pro držitele na základě vykonatelného soudního rozhodnutí. Byť tedy druhý žalovaný ve vztahu k žalobci žádnou smluvní ani zákonnou povinnost neporušil, změnu registrace v osobě držitele lze dosáhnout – podle pravidel registrace – právě uložením povinnosti druhému žalovanému tuto změnu provést tak, aby jako držitel byl zapsán žalobce. Ve vztahu žalobce a druhého žalovaného proto soud uzavřel, že k odstranění protiprávního stavu – vzniklého jednáním prvního žalovaného – uvedenou povinnost realizovat změnu registrace tomuto druhému žalovanému uložil, jinak žaloba proti němu shledána jako důvodná nebyla.“

Z výše uvedeného v obou soudních řízeních byla uložena povinnost také sdružení CZ.NIC a to převést doménové jméno na jiného držitele. Doménové autoritě byla uložena povinnost změnit záznam v registru DNS. Již v prvním stupni argumentace soud odmítl zcela zbavit sdružení CZ.NIC odpovědnosti, nezbavil tedy doménovou autoritu pasivní procesní legitimace a odvolací soud tento závěr také potvrdil. Sdružení CZ.NIC bylo tedy po celou dobu vzato jako účastní řízení na žalované straně.

9.2. Spor o doménová jména „dove.cz“ a „hera.cz“

Dalším sporem, který byl veden Vrchním soudem v Praze, byl spor o doménová jména „dove.cz“ a „hera.cz“⁴¹

ROZSUDEK

Vrchní soud v Praze rozhodl dne 19.11.2008 pod č.j. 3 Cmo 112/2008-107 v právní věci žalobce

UNILEVER ČR, spol. s r.o., proti žalovaným 1/ Pavel Šimon, 2/ CZ.NIC, z.s.p.o., 4/ HERA, spol.s.r.o, o ochranu před nekalou soutěží a převod domén, k odvolání žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. prosince 2007 č.j. 2 Cm 105/2004-75, takto:

1. Rozsudek soudu prvního stupně se mění ve výroku I. tak, že žaloba o povinnosti prvního žalovaného zdržet se užívání doménového jména dove.cz a hera.cz a převést registraci těchto doménových jmen na žalobce se zamítá; ve výroku II. se rozsudek potvrzuje.
2. Ve vztahu žalobce a prvního žalovaného žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.
3. Žalobce je povinen zaplatit druhému žalovanému k rukám právního zástupce na náhradu nákladů řízení 8.627,50 Kč a na náhradu nákladů odvolacího řízení 5.712,- Kč, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku.

Soud v tomto sporu rozhodl takto: „*Shora uvedeným rozsudkem soud prvního stupně výrokiem I. uložil prvnímu žalovanému povinnost zdržet se užívání doménových jmen „dove.cz“ a „hera.cz“ a odstranit závadný stav převodem registrace obou uvedených doménových jmen na žalobce do tří dnů od právní moci rozsudku, výrokiem II. uložil druhému žalovanému povinnost převést registraci doménových jmen „dove.cz“ a „hera.cz“ na žalobce do tří dnů od právní moci rozsudku, výrokiem III. zamítl žalobu o uložení povinnosti čtvrtému žalovanému zdržet se užívání doménového jména „hera.cz“ a odstranit závadný stav převodem jeho registrace na žalobce, ve výrocích IV. a V. rozsudku pak soud rozhodl o nákladech řízení, a to tak, že prvnímu žalovanému uložil povinnost*

⁴¹ Viz. Rozhodnutí Vrchního soudu v Praze dne 19.11.2008 pod č.j. 3 Cmo 112/2008-107, text byl zveřejněn na serveru <http://www.nic.cz/page/314/pravidla-a-postupy/> - Archiv soudních rozhodnutí

zaplatit žalobci k jejich náhradě 13.359,- Kč a druhému a čtvrtému žalovanému náhradu nákladů řízení nepřiznal. V odůvodnění rozsudku soud prvního stupně popsal důvody žaloby, obranu žalovaných, průběh řízení, dále pak svá skutková zjištění, z nichž vycházel v právních závěrech. V řízení se žalobce domáhal, aby prvnímu žalovanému byla uložena povinnost zdržet se užívání doménových jmen algida.cz, dove.cz, hera.cz a odstranit závadný stav převodem registrace těchto doménových jmen na žalobce oproti náhradě nákladů spojených s registrací doménových jmen, a dále aby druhý žalovaný byl povinen převést registraci doménových jmen algida.cz, dove.cz, hera.cz na žalobce (případně tato povinnost měla být uložena registrátorovi INTERNET.CZ, a.s.) Podáním žaloby plnil žalobce povinnost, předtím mu uloženou usnesením o nařízení předběžného opatření, jímž prvnímu žalovanému byla uložena povinnost zdržet se nakládání s označenými doménovými jmény a druhému žalovanému byla uložena povinnost neumožnit převedení doménových jmen na třetí osobu s výjimkou žalobce. K odůvodnění žaloby tvrdil žalobce, že je oprávněným uživatelem slovní a též vlastníkem kombinované ochranné známky algida, uživatelem slovní a kombinované ochranné známky hera a slovní a kombinované ochranné známky dove - vlastníkem známek je mateřská holandská společnost, jež právo užívat ochranné známky poskytla žalobci licenčními smlouvami a souhlasila s uplatněním práv z ochranných známek žalobcem v tomto řízení. Žalobce, jak uvedl, si chtěl zaregistrovat doménová jména odpovídající zněním ochranných známek v národní doméně .cz, zjistil však, že držitelem všech tří doménových jmen je první žalovaný, jenž patří mezi osoby, jež s doménovými jmény spekulují a registrují si je pro případ prodeje. Žalobce také nabídl prvnímu žalovanému odkoupení domén, ten však souhlas podmínil zaplacením částek 2 x 100 tisíc a 1 x 200 tisíc korun. Jednání prvního žalovaného považuje žalobce za protiprávní, za porušení práv z ochranných známek a za jednání nekalé soutěže. Protože veřejnost předpokládá nabídky žalobce pod uvedenými doménovými jmény, je žalobci tak znemožněna prezentace tam, kde ji zákazník očekává, tím mu vzniká stále se zvyšující újma. Nároky žalobce pak jsou nároky osoby dotčené jednáním nekalé soutěže prvního žalovaného podle úpravy § 53 obchodního zákoníku (zákon č. 513/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále jen „ObchZ“), přičemž druhý žalovaný jako národní registrátor (a obdobně třetí žalovaný jako smluvní registrátor) doménových jmen je osobou, jejímž prostřednictvím první žalovaný jednal protiprávně (doménová jména si zaregistroval) a jejímž prostřednictvím lze i odstranit vzniklý závadný stav.

Doménová autorita se k žalobě vyjádřila: „Druhý žalovaný vyložil své postavení v procesu registrace doménových jmen v národní doméně .cz a odůvodnil nemožnost zabránit registraci znění jmen, jež mohou být porušením práv třetích osob, druhý žalovaný proto v souladu s přijatými pravidly registrace nenese žádnou odpovědnost v tomto směru. Vyjádřil svou připravenost splnit případné soudní rozhodnutí o převodu předmětných doménových jmen, jak ostatně plyne z pravidel jejich registrace. V podstatě shodně reagoval i tehdy třetí žalovaný - smluvní registrátor INTERNET.CZ, a.s.“

Odvolací soud uzavřel spor takto: „uzavřel, že zde chybí podmínky pro uložení povinnosti zdržet se dalšího užívání doménových jmen prvním žalovanému, když první žalovaný předáním souhlasu registrátorovi s jejich převodem na žalobce (resp. důkazem o tom) prokázal, že tyto neužívá a ani nehrozí zde žádné nebezpečí a obava, že by tato jména dále užíval a hodlal užívat. Uzavřel rovněž, že chybí i podmínky k uložení povinnosti prvním žalovanému odstranit závadný stav „formou převodu registrace“, neboť právní úkony, jež mu přísluší k tomu učinit, již první žalovaný i učinil. Žaloba o uložení uvedených povinností prvním žalovanému důvodná proto již není, a pokud soud prvního stupně žádané povinnosti prvním žalovanému výrokem I. rozsudku uložil, pak odvolací soud rozsudek v tomto rozsahu podle § 220 odst. 1 písm. b/ o.s.ř. změnil a žalobu zamítl. Z důvodů jak shora naproti tomu potvrdil podle § 219 o.s.ř. trvání povinnosti druhého žalovaného jako registrátora technicky přeregistraci doménových jmen realizovat (dokončit), a to dle již učiněného pokynu prvního žalovaného, obsaženou ve výroku II. rozsudku. Podle § 224 odst. 2 o.s.ř. nově odvolací soud rozhodovalo nákladech řízení účastníků, ve vztahu mezi žalobcem a prvním žalovaným dovodil (při zohlednění toho, že první žalovaný neuspěl v řízení před soudy obou stupňů ohledně nároku, jak obsažen ve výroku II. rozsudku, uspěl ohledně nároků zahrnutých ve výroku I. a o části, v níž byl spor vyřešen smírem, platí § 146 odst. 1 písm. b/ o.s.ř.), že zde není na straně některého z nich taková míra úspěchu, jež by odůvodňovala přiznání náhrady nákladů řízení (§ 224 odst. 1, § 142 odst. 2 o.s.ř.). Ve vztahu žalobce a druhého žalovaného odvolací soud shledal důvodnost námitek tohoto žalovaného dle obsahu jeho odvolání.

Ve vztahu k žalobci druhý žalovaný neporušil žádnou právní či jinou povinnost, jež by zakládala samostatný nárok žalobce, jakož i nárok uplatnitelný samostatně - tj. nezávisle na účasti jiných osob v řízení a dalších nárocích vůči nim vzneseným - proti druhému

žalovanému na provedení převodu domén z prvního žalovaného na žalobce. Jak i uvedl druhý žalovaný, v obsahu Pravidel registrace doménových jmen (jež jsou závazné pro registrátory i registrující osoby – držitele doménových jmen) deklaruje svůj závazek provést změnu registrace na základě pravomocného soudního rozhodnutí, jež dosavadnímu držiteli převod domény na třetí osobu ukládá, bez ohledu na to, zda byl účastníkem řízení či nikoli. Jeho účast v řízení ve věci samé o převod doménových jmen nutná tedy není. Odvolací soud v tomto směru proto uzavřel, že druhý žalovaný je osobou, jež příčinu k podání návrhu na zahájení řízení v této věci svým chováním nezavdala, a má v souladu s ust. § 143 o.s.ř. proti žalobci právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů. Druhému žalovanému tak náleží podle § 137 o.s.ř. a již uvedeného § 143 o.s.ř. za řízení před soudem prvního stupně náhrada (s tím, že žádné důvody, pro něž by bylo na místě náhradu podle úpravy § 150 o.s.ř., použité soudem prvního stupně, tomuto žalovanému nepřiznat, nebyly shledány) v částce 8.627,50 Kč, jež odpovídá § 8 písm. b/ vyhl. č. 484/2000 Sb., ve znění do 31.8.2006 (6.200,- Kč), a zahrnuje dále 2 režijní náhrady po 75,- Kč (úkony převzetí a vyjádření) a 3 x 300,- Kč (za účast na dvou jednáních soudu a další písemné vyjádření) podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění předchozím i nově účinném (po 1.9.2006), spolu se zvýšením o DPH. Za řízení odvolací náleží druhému žalovanému náhrada nákladů v částce 5.712,- Kč, jak odpovídá platnému znění vyhl. č. 484/2000 Sb., § 8, § 18 odst. 1 (1/2 z 9.000,- Kč), a advokátnímu tarifu - vyhl. č. 177/1996 Sb. (300,- Kč za jeden úkon - účast při jednání) v platném znění, při zvýšení o položku DPH.“

10. Závěr

Hlavním cílem této diplomové práce bylo zaměřením se na doménová jména a spory, které se jich týkají. Především pak doménových jmen ccTLD .cz. Z mého pohledu jde o velmi zajímavou tematiku, která se řeší na nadnárodní úrovni a bylo zapotřebí vytvoření pravidel, organizací, sdružení a centrálních registrátorů pro to, aby do používání doménových jmen a jejich registrací byl zaveden řád, který by byl funkční a kompatibilní s ostatními zeměmi a registrátory a nebyl tak vytvořen jen pro účely jednotlivých zemí případně registrátorů. Od první registrace do současnosti se problematika doménových jmen velice rozvinula a je nutno říci, že současné fungování jednotlivých sdružení, organizací a centrálních registrátorů je opravdu propojené a z praktického hlediska přehledné a funkční. Co ovšem zapříčiňuje spory, jsou osoby či organizace sami o sobě. Ve většině případů se jedná o spory domén druhé úrovně, které jsou vedeny mezi držiteli doménových jmen a třetími osobami. Hlavní příčinou je potom právo na označení. Tyto spory se vyskytují u všech doménových jmen první úrovně ccTLD a také u některých gTLD. U generických domén, které jsou předem určeny pro určité organizace, vládní instituce a další je těmto sporům zamezeno. Vyplývá to z toho, že již při samotné registraci musí žadatel dokazovat, že na dané doménové jméno má ze zákona nárok a splňuje tedy podmínky pro jeho registrování.

Ať už se jedná o jakékoli odvětví, v každém můžeme najít takové osoby či firmy, které se snaží vydělat na jiných. A s tím se také setkáváme u doménových jmen. Jelikož někteří držitelé doménových jmen registraci provedli jen za účelem zisku nebo za účelem poškození jiné osoby či firmy je samozřejmé, že se poškozené strany budou bránit. Není divu, že nenechají své označení někomu jinému, jelikož v současné době prezentace firmy na internetu je velice důležitá ať už pro marketingové nebo obchodní účely. Obchodní jména jsou součástí obchodní činnosti firem a také hospodářské soutěže.

V současnosti mají poškozené strany dvě možnosti a tou je buď soudní cesta, která ovšem může být zdlouhavá a nákladná nebo pomocí Rozhodčího řízení. Rozhodčí řízení je poměrně nová forma řešení sporů, ale i přes to je využívána a oproti soudní cestě také rychlá. Pravidla pro rozhodování jsou stanoveny organizací ICANN a ty musí respektovat

všichni, kteří byli pověřeni řešením sporů doménových jmen touto formou. V tomto řízení tedy funguje jednotnost základních pravidel.

Příčinou sporů jak již bylo uvedeno, je především právo na označení. Zatím neexistuje žádný systém, který by již při registraci ověřil, jestli dané označení někdo jiný již užívá a má jej zaregistrované jako ochrannou známku nebo má na něj jiný nárok. Samozřejmě i u nás existuje registr ochranných známek, který spravuje Úřad průmyslového vlastnictví a jejich seznam je dostupný, ale registrátoři nejsou povinni při každé registraci ověřovat doménové jméno v seznamu ochranných známek. Také zde vyvstává problém na označení osob či firem v zahraničí, kdy ani ne všechny seznamy ochranných známek jsou volně dostupné a tudíž tyto názvy nelze ani ověřit. Jak centrální sdružení CZ.NIC uvedlo v několika sporech, toto ověřování ani není možné. Kdyby jednotliví registrátoři nebo sdružení CZ.NIC s každým doménovým jménem muselo provést kontrolu, zda žadatel o registraci má na registraci právo, výrazně by se tím zpomalil jejich chod a byla narušena flexibilita reakcí na žádosti. Z reálného pohledu při takovém počtu registrací, které musí zpracovávat je to i téměř nereálné. V dnešní době by reakce na prodloužené lhůty registrací, ale také změn DNS záznamů a dalších požadavků, které registrátoři zajišťují, byly dle mého názoru velmi negativní.

Sporům by bylo možné předcházet tak, že již před vznikem obchodní firmy a registrací ochranné známky si potenciální držitel doménového jména zjistí, zda již takovéto doménové jméno je či není registrováno a pak současně při založení firmy nebo registraci ochranné známky zároveň požádá o registraci předmětného doménového jména, případně jeho možných variant. Dalším doporučením je již pro držitele doménových jmen, aby nezanedbávali termíny, na které mají doménová jména registrována a včas provedli prodloužení, vyhnou se tím případným sporům a nákladům na opětovné odkoupení doménového jména.

Seznam použité literatury

BĚLOHLÁVEK, A., *Rozhodčí řízení, ordre public a trestní právo: komentář*. Praha: C.H. Beck, 2008. ISBN 978-80-7400-096-6.

BĚLOHLÁVEK, A., *Zákon o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů: komentář*. Praha : C.H. Beck, 2004. ISBN 80-7179-629-8.

DOSTÁLEK, L., KABELOVÁ, A. *Velký průvodce protokoly TCP/IP a systémem DNS*. Brno : Computer Press, 2008. ISBN 978-80-251-2236-5.

JAKL, L. a kol., *Uplatňování doménových jmen v rámci podnikatelských aktivit*. Praha: VŠVSMV, 2007. ISBN 978-80-86855-24-0.

RABAN, P., *Alternativní řešení sporů, arbitráž a rozhodci v České a Slovenské republice a zahraničí*. Praha : C.H. Beck, 2004. ISBN 80-7179-873-8

RABAN, P., MORAVCOVÁ, M. *.eu domain name: .eu doména*. Praha: C.H.Beck, 2006. ISBN 80-7179-525-9.

RŮŽIČKA, K., *Rozhodčí řízení před Rozhodčím soudem při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk 2005. ISBN 80-86898-43-1.

PELIKÁNOVÁ, R., ČERMÁK, K. *Právní aspekty doménových jmen*. Praha: Linde Praha a.s., 2000. ISBN 80-7201-245-2.

PLČÁK, R. *Právo a evropská informační společnost*. Brno: Masarykova univerzita, 2009. ISBN 978-80-210-4885-0.

POLČÁK, R. *Právo na internetu: spam a odpovědnost ISP*. Brno: Computer Press, 2007. ISBN 978-80-251-1777-4.

Internetové zdroje

Kvalitní domény.CZ. Doméně .COM je 25 let, doména .CZ oslaví 16. Narozeniny [online]. 19. března 2010 [cit- 2011-02-24]. Dostupný z: <<http://www.kvalitnidomeny.cz/domenove-novinky/domene-com-je-25-let-domena-cz-oslavi-16-narozeniny/>>.

Mališ, P. *Co to jsou doménová jména, aneb nad právní povahou doménových jmen* [online]. 3. ledna 2011 [cit- 2011-02-24]. Dostupný z: <<http://www.elaw.cz/cs/pravo-it/334-co-to-jsou-domenova-jmena-aneb-nad-pravni-povahou-domenovych-jmen.html>>.

Šebesta, K., Ságnerová, Z. *Doménová jména – jak omezit spory o jejich užívání* [online]. 26. dubna 2010 [cit. 2011-02-28]. Dostupný z: <<http://www.elaw.cz/cs/pravo-it/210-domenova-jmena-jak-omezit-spory-o-jejich-uzivani.html>>.

Arbitration and Mediation Center - Trademark Database Portal [online]. WIPO, last updated 12. října 2009 [cit. 2011-03-10]. Dostupný z: <<http://www.wipo.int/amc/en/trademark/output.html>>.

CZ.NIC zveřejňuje harmonogram zavádění a obchodní podmínky systému ENUM [online]. CZ.NIC, 2011 [cit. 2011-02-20] Dostupný z: <<http://www.nic.cz/page/373/cz.nic-zverejnuje-harmonogram-zavadeni-a-obchodni-podminky-systemu-enum//>>.

Často kladené otázky [online]. CZ.NIC, 2011 [cit. 2011-02-20]. Dostupný z: <<http://www.nic.cz/page/383/>>.

CZ.NIC správcem domény ENUM [online]. Lupa.cz, 24. června 2003 [cit. 2011-01-10]. Dostupný z: <<http://www.lupa.cz/clanky/cz-nic-spravcem-domeny-enum/>>.

Databáze ochranných známek [online]. Úřad průmyslového vlastnictví, poslední aktualizace 16. prosince 2010 [cit. 2011-03-18]. Dostupný z: <<http://www.upv.cz/cs/sluzby-uradu/databaze-on-line/databaze-ochrannych-znamek.html>>.

Domain report 2009 [online]. CZ.NIC, [cit. 2011-01-02]. Dostupný z: <<http://blog.nic.cz/wp-content/uploads/2010/05/DOMAIN-REPORT-2009-CZ-final.pdf>>.

ENUM v ČR [online]. CZ.NIC, [cit. 2011-03-03]. Dostupný z: <<http://enum.nic.cz/page/290/enum-v-cr/>>.

ICANN- The global Internet community working together to promote the stability and integrity of the Internet [online]. ICANN, 2010 [cit. 2011-02-25]. Dostupný z: <<http://www.icann.org/tr/english.html>>.

ICANN-Accredited Registrars [online]. ICANN, aktualizováno 24. března 2011 [cit. 2011-02-25]. Dostupný z: <<http://www.icann.org/en/registrars/accredited-list.html>>.

ICANN-NSI Registry Agreement [online]. ICANN, 10. listopadu 1999 [cit. 2011-02-25]. Dostupný z: <<http://www.icann.org/en/nsi/nsi-registry-agreement-04nov99.htm>>.

Introducing IANA [online]. IANA [cit. 2011-02-25]. Dostupný z: <<http://www.iana.org/about/>>.

Jak registrovat doménu .cz [online]. NIC.CZ, 2011 [cit. 2011-03-03]. Dostupný z: <<http://www.nic.cz/page/313/>>.

Jak se stát registrátorem [online]. CZ.NIC, 2011 [cit. 2011-03-03]. Dostupný z: <<http://www.nic.cz/page/309/jak-se-stat-registratorem-/>>.

Memorandum [online]. CZ.NIC, 2006 [cit. 2011-03-03]. Dostupný z: <http://www.nic.cz/files/nic/doc/Memorandum_CZ.pdf>.

O doménách a DNS [online]. NIC.CZ, 2011 [cit. 2011-03-03]. Dostupný z: <<http://www.nic.cz/page/312/o-domenach-a-dns>>.

O rozhodčím řízení [online]. Rozhodčí soud, 2009 [cit. 2010-12-20]. Dostupný z: <<http://www.soud.cz/o-rozhodcim-rizeni>>.

O sdružení [online]. CZ.NIC, 2011 [cit. 2011-01-13]. Dostupný z: <<http://www.nic.cz/page/351/>>.

O sdružení [online]. EURid [citováno 27. března 2011]. Dostupné z: <<http://www.eurid.eu/cs/o-sdruzeni>>.

Obchodní podmínky pro registrátory [online]. CZ.NIC, 1. října 2007 [citováno 2011-03-03]. Dostupné z: <http://www.nic.cz/files/nic/doc/Obchodni_podminky_20071001_final.pdf>.

Počítačové sítě – IP adresa [online]. SITE.THE.CZ [cit.2010-09-02] Dostupný z: <<http://site.the.cz/index.php?id=2>>.

Pravidla alternativního řešení sporů [online]. CZ.NIC, 2011 [cit. 2011-02-20]. Dostupný z: <http://www.nic.cz/files/nic/doc/Pravidla_ADR_20071001.pdf>.

Pravidla a postupy [online]. CZ.NIC, 2011 [cit. 2011-02-23]. Dostupný z: <<http://www.nic.cz/page/314/pravidla-a-postupy/>>.

Pravidla pro období Sunrise týkající se domén .eu [online]. EURid, 2005 [2011-02-25]. Dostupný z: <http://www.eurid.eu/files/sunrise_rules_cs.pdf>.

Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD .cz [online]. CZ.NIC, 1. ledna 2010 [cit. 2011-02-18]. Dostupný z: <http://www.nic.cz/files/nic/doc/Pravidla_registrace_CZ_DSDng_20100101.pdf>.

Pravomoc rozhodčího soudu pro rozhodování sporů o doménová jména v národní doméně „.cz“ [online]. Rozhodčí soud [2011-03-15]. Dostupný z: <http://www.soud.cz/downloads/pravomoc_rozhodciho_soudu_pro_rozhodovani_sporu_o_domenova_jmena_v_narodni_domene_cz.pdf>

Registrace nových domén drží temp. Už je jich 750 tisíc [online]. CZ.NIC, 2011 [cit. 2011-03-23]. Dostupný z: <<http://www.nic.cz/page/837/registrace-novych-domen-drzi-tempo.-uz-je-jich-750-tisic-/>>.

Root Zone Database [online]. IANA. [cit. 2011-01-10] Dostupný z: <<http://www.iana.org/domains/root/db/>>.

Rozhodčí soud při HK ČR a AK ČR [online]. EURid [cit. 2011-02-20] Dostupný z: <domeny.soud.cz/html/cz/adr/faq/1.pdf>.

Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (the "Rules") [online]. ICANN, aktualizováno 30. října 2009 [cit. 2010-09-10]. Dostupný z: <<http://www.icann.org/en/dndr/udrp/uniform-rules.htm>>.

Řád pro řešení sporů o domény .cz ("Řád .cz") [online]. CZ.NIC [cit. 2011-02-10]. Dostupný z: << http://domeny.soud.cz/html/cz/adr/adr_rules/radcz.pdf>>.

Sdružení CZ.NIC podepsalo smlouvu s organizací ICANN [online]. CZ.NIC, 2011 [cit. 2011-01-13]. Dostupný z: <<http://www.nic.cz/page/361/sdruzeni-cz.nic-podepsalo-smlouvu-s-organizaci-icann/>>.

Spory [online]. EURid, 2011 [cit. 2010-12-20]. Dostupný z: <<http://www.eurid.eu/cs/domenova-jmena-eu/spory>>.

Top-Level Domains (gTLDs) [online]. ICANN, 13. 1999 [cit. 2011-02-10]. Dostupný z: <<http://www.icann.org/en/tlds/>>.

Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy [online]. ICANN, 1999 [cit. 2010-12-22]. Dostupný z: <<http://www.icann.org/en/udrp/udrp-policy-24oct99.htm>>.

Vyhledání v registru (WHOIS) [online]. CZ.NIC, 2011 [cit. 2011-02-13]. Dostupný z: <<http://www.nic.cz/whois/>>.

What is a domain name and how does it work? [online]. EURid [cit. 2010-08-25]. Dostupný z: <<http://www.eurid.eu/files/Factsheet%20domain%20names.pdf>>.

What is the WHOIS database and how does it work? [online]. EURid [cit. 2011-03-30]. Dostupný z: <<http://www.eurid.eu/files/WHOIS%20factsheet.pdf>>.

We manage numbers [online]. CZ.NIC [cit. 2011-03-03]. Dostupný z: <<http://enum.nic.cz/>>.

World Intellectual Property Organization Supplemental Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy [online]. WIPO, 1999 [cit. 2010-12-12]. Dostupný z: <<http://www.wipo.int/amc/en/domains/rules/supplemental/index.html>>.

Zvláštní dodatek Řádu pro rozhodčí řízení on-line (Řád on-line) [online]. 2009 [cit. 2011-01-11]. Dostupný z: <<http://www.soud.cz/rady/zvlastni-dodatek-radu-pro-rozhodci-rizeni-on-line-2007>>.

Judikatura

Nařízení Komise (ES) č. 1255/2007, o změně nařízení (ES) č. 874/2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně .eu a zásady, jimiž se řídí registrace.

Nařízení Komise (ES) č. 874/2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně .eu a zásady, jimiž se řídí registrace.

Vyhláška ministerstva zahraničních věcí č. 64/1975 Sb., o Pařížské úmluvě na ochranu průmyslového vlastnictví, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška ministra zahraničních věcí č. 65/1975 Sb., o Madridské dohodě o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 513/1991 Sb., Obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

Přílohy

Příloha č.1: Řád pro řešení sporů o domény .cz ("Řád .cz")

ČÁST PRVNÍ

Obecná ustanovení

§1

(1) Tímto Řádem .cz se upravuje postup řešení sporů o domény .cz v případě, že je dána pravomoc a příslušnost Rozhodčího soudu na základě Registračních pravidel nebo na základě zvláštní dohody Stran.

(2) Tento Řád .cz je součástí Zvláštního dodatku Řádu pro rozhodčí řízení on-line (Řád on-line). Otázky neupravené v tomto Řádu .cz se řídí ustanoveními Řádu Rozhodčího soudu, resp. Řádu Rozhodčího soudu pro vnitrostátní spory, dle charakteru sporu.

§2

Definice

V tomto Řádu .cz:

- (a) **Řízení** znamená rozhodčí řízení zahájená v souladu s Řádem .cz.
- (b) **Žalobní návrh** znamená dokument včetně příloh, vypracovaný Žalující stranou za účelem zahájení Řízení.
- (c) **Žalující strana** znamená Stranu podávající Žalobní návrh týkající se sporu o doménu .cz.
- (d) **Datum zahájení Řízení** znamená den, kdy jsou splněny všechny níže uvedené podmínky:
 - (i) Žalobní návrh splňující formální náležitosti byl řádně podán k Rozhodčímu soudu; a
 - (ii) byl uhrazen příslušný poplatek za Řízení.
- (e) **Držitel Doménového jména** znamená právnickou nebo fyzickou osobu, která je držitelem Doménového jména a je jako držitel Doménového jména vedena v Centrálním registru.
- (f) **Registr** znamená subjekt pověřený organizací, správou a řízením národní domény nejvyšší úrovně .cz (ccTLD .cz).
- (g) **Centrální registr** znamená databázi o doménových jménech, jejich držitelích a dalších osobách vedenou Registrem.
- (h) **Doménové jméno** znamená doménu druhé úrovně registrovanou v národní doméně nejvyšší úrovně .cz.
- (i) **Senát** znamená senát ustavený Rozhodčím soudem k rozhodování Žalobního návrhu ohledně registrace Doménového jména. Senát sestává z jednoho nebo více Rozhodců.
- (j) **Rozhodce** znamená fyzickou osobu jmenovanou členem Senátu.
- (k) **Strana** znamená Žalující stranu nebo Žalovanou stranu; Strany obě z nich.
- (l) **Rozhodčí soud** znamená Rozhodčí soud při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky.
- (m) **Registrační pravidla** znamená Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD .cz, vydaná Registrem.

- (n) **Žalovaná strana** znamená Držitele Doménového jména, jež je předmětem Žalobního návrhu.
- (o) **Vyjádření Žalované strany k Žalobnímu návrhu** znamená dokument včetně všech příloh, kterým Žalovaná strana v souladu s tímto Řádem .cz reaguje na tvrzení uvedená v Žalobním návrhu.
- (p) **Čas podání** znamená okamžik, kdy jsou splněny níže uvedené podmínky:
- (i) k Rozhodčímu soudu byl podán Žalobní návrh; a
 - (ii) Rozhodčí soud obdržel příslušný poplatek za Řízení.

§3

Komunikace a lhůty

- (1) Při zasílání Žalobního návrhu Žalované straně je Rozhodčí soud povinen použít přiměřené prostředky, aby Žalovaná strana byla vyrozuměna o Žalobním návrhu.
- (2) Rozhodčí soud splní svou povinnost vyrozumět Žalovanou stranu o Žalobním návrhu, pokud (i) zašle Žalované straně oznámení s uvedením, jak k Žalobnímu návrhu získat přístup prostřednictvím on-line platformy provozované Rozhodčím soudem, a to pomocí prostředků uvedených v odst. 3 na elektronickou adresu, kterou Registr Rozhodčímu soudu sdělil jako elektronickou adresu Držitele Doménového jména; a (ii) v případě, že Žalovaná strana nepotvrdí příjem elektronického oznámení zasláného v souladu s bodem (i) výše ve lhůtě pěti (5) dní od jeho odeslání, zašle výše uvedené oznámení s uvedením, jak k Žalobnímu návrhu získat přístup, doporučeně poštou nebo kurýrní službou, s předem vyplacenými poplatky a potvrzením příjmu, na poštovní adresu (adresy), kterou Registr Rozhodčímu soudu sdělil jako poštovní adresu Držitele Doménového jména.
- (3) Pokud tento Řád .cz nestanoví jinak, provádí se jakákoli písemná komunikace se Žalující stranou, Žalovanou stranou nebo Rozhodčím soudem v souladu s tímto Řádem .cz preferovanými způsoby uvedenými Stranou, nebo pokud není stanoven preferovaný způsob:
- (a) elektronicky prostřednictvím Internetu, pokud je k dispozici záznam o přenosu; nebo
 - (b) faxem, s potvrzením přenosu; nebo
 - (c) doporučeně poštou nebo kurýrní službou, s předem vyplacenými poplatky a potvrzením příjmu.
- (4) Pokud je preferovanou nebo předepsanou formou komunikace prostřednictvím elektronických prostředků, nebo pokud preferovaný způsob komunikace není uveden, musí být veškerá písemná komunikace prováděna prostřednictvím zabezpečené on-line platformy přístupné na webové stránce <https://domeny.soud.cz/>. Pokud je preferovanou nebo předepsanou formou komunikace prostřednictvím poštovních nebo kurýrních služeb nebo faxem, musí být veškerá písemná komunikace předložena dvojmo, přičemž jedno vyhotovení musí být zasláno prostřednictvím on-line platformy. V tomto případě musí být elektronické podání rovněž vytištěno a zasláno poštou nebo faxem na adresu Rozhodčího soudu, pokud Rozhodčí soud nebo Senát po svém jmenování nepovolí výjimku.
- (5) Ke komunikaci prostřednictvím on-line platformy Rozhodčího soudu je třeba si zřídit a/nebo obdržet uživatelský účet a osobní login.
- (6) Kterákoli ze Stran může aktualizovat své kontaktní údaje formou oznámení Rozhodčímu soudu.
- (7) Pokud tento Řád .cz nestanoví jinak, veškerá oznámení zasílaná dle tohoto Řádu .cz se pokládají za doručená v souladu s tímto ustanovením:
- (a) pokud jsou zasílána přes Internet, v den přenosu oznámení, pokud toto lze ověřit; nebo
 - (b) pokud jsou zasílána faxem, v den uvedený na potvrzení přenosu; nebo

(c) pokud jsou zasílána doporučeně poštou nebo kurýrní službou, v den vyznačený na doručence, nebo pokud oznámení není možno doručit tímto způsobem, uplynutím dvanácti (12) dnů od předání oznámení poště nebo kurýrní službě.

(8) Záznamy datových zpráv Rozhodčího soudu se pokládají za platné v případě, že neexistují žádné důkazy o chybném fungování systému Rozhodčího soudu.

(9) Pokud tento Řád .cz nestanoví jinak, veškeré lhůty počítané dle tohoto Řádu .cz počínají běžet dnem následujícím po dni, kdy se oznámení pokládá za doručené v souladu s §3 odst. 7.

(10) Stanovené lhůty uplynou o půlnoci (24:00) posledního dne stanovené lhůty. Případně-li poslední den lhůty stanovený Řádem .cz na jiný než pracovní den, lhůta se automaticky prodlužuje a zahrnuje pracovní den nejbližší následující po posledním dni lhůty.

(11) Na návrh Strany podaný před uplynutím příslušné lhůty může Rozhodčí soud – a po ustavení Senátu Senát – na základě svého volného uvážení a za výjimečných okolností nebo na základě dohody Stran rozhodnout o prodloužení lhůty stanovené v tomto Řádu .cz a vztahující se na Strany.

(12) Žádná ze Stran ani nikdo jednající jejím jménem nesmí jednostranně komunikovat se Senátem. Veškerá komunikace mezi Stranou na straně jedné a Senátem na straně druhé musí probíhat prostřednictvím Rozhodčího soudu.

(13) Jakékoli oznámení v rámci Řízení zasílané

(a) Senátem Straně se zasílá prostřednictvím Rozhodčího soudu;

(b) Stranou se zasílá prostřednictvím Rozhodčího soudu;

(c) Rozhodčím soudem Straně po Datu zahájení Řízení zasílá Rozhodčí soud v kopii druhé Straně a Senátu.

(14) V případě, že Strana zasílající oznámení obdrží vyrozumění o nedoručení oznámení, obratem vyrozumí Rozhodčí soud o okolnostech takového vyrozumění.

(15) Pokud má Strana Rozhodčímu soudu předložit podání v tištěné formě, toto se předkládá ve čtyřech vyhotoveních, z toho ve třech (3) kopiích a jedním (1) originálu podání.

(16) Žalující strana a žalovaná strana tím, že se účastní řešení sporu podle tohoto Řádu.cz, souhlasí se zpracováváním svých osobních údajů Rozhodčím soudem v rozsahu nezbytném k řádnému plnění povinností Rozhodčího soudu podle tohoto Řádu .cz.

§4

Jazyk řízení

(1) Jazykem Řízení je čeština (popř. slovenština).

(2) Všechny dokumenty, včetně oznámení podávaných v rámci Řízení, se předkládají v jazyce Řízení. Senát nemusí přihlídnout k dokumentům, které jsou předloženy v jazycích jiných než jazyce Řízení, aniž by si vyžádal jejich překlad.

§5

Poplatky

(1) Žalující strana uhradí Rozhodčímu soudu počáteční poplatek v souladu se sazebníkem Rozhodčího soudu pro spory .cz, který tvoří přílohu tohoto Řádu .cz. Rozhodčí soud není povinen v souvislosti s Žalobním návrhem činit žádné úkony, dokud neobdrží uvedený počáteční poplatek.

(2) V případě výjimečných okolností, například pokud se koná ústní jednání, vyzve Rozhodčí soud Stranu nebo Strany, které ústní jednání navrhly, k úhradě dodatečných

poplatků, jejichž výše bude stanovena po poradě se Senátem, poté co byl ustaven, před nařízením takového jednání.

(3) S výhradou dle §6 odst. 6 níže jsou uhrazené poplatky nevratné.

ČÁST DRUHÁ

Průběh řízení

§6

Žalobní návrh

(1) Zahájit Řízení může jakákoli osoba podáním Žalobního návrhu k Rozhodčímu soudu v souladu s Řádem .cz. Žalobní návrh se podává proti

Držiteli Doménového jména, v souvislosti s nímž je podán Žalobní návrh.

(2) Žalobní návrh musí:

(a) obsahovat požadavek, aby Žalobní návrh byl předložen k rozhodnutí v rámci Řízení v souladu s Řádem .cz;

(b) uvádět jméno, poštovní a e-mailovou adresu, telefonní a faxové číslo Žalující strany a jakéhokoliv zástupce oprávněného za Žalující stranu jednat v rámci Řízení;

(c) specifikovat preferovaný způsob komunikace se Žalující stranou v rámci Řízení (včetně osoby, která má být kontaktována, způsobu komunikace a adresy);

(d) uvádět jméno Žalované strany a poskytnout veškeré Žalující straně známé údaje (včetně poštovní a e-mailové adresy, telefonních a faxových čísel) o tom, jak kontaktovat Žalovanou stranu nebo jakéhokoliv jejího zástupce, včetně kontaktních údajů na základě jednání předcházejících podání Žalobního návrhu, přičemž takové údaje musí být dostatečně podrobné, aby Rozhodčí soud mohl zaslat Žalované straně oznámení podle §3 odst. 2 způsobem popsáním v §3 odst. 2;

(e) uvádět Doménové jméno, které je předmětem Žalobního návrhu;

(f) v souladu s tímto Řádem .cz popisovat skutečnosti, na nichž je Žalobní návrh založen;

(g) v souladu s tímto Řádem .cz uvádět, jakého žalobního nároku se Žalující strana domáhá;

(h) identifikovat všechna další řízení, která byla zahájena nebo ukončena v souvislosti s Doménovým jménem, jež je předmětem Žalobního návrhu;

(i) v závěru uvádět níže uvedené prohlášení a podpis Žalující strany nebo jejího oprávněného zástupce; v případě elektronického podání musí být podpis v elektronickém formátu předepsaném on-line platformou Rozhodčího soudu: "Žalující strana prohlašuje, že všechny údaje zde uvedené, týkající se žalující strany, jsou úplné a správné."

(j) být doložen veškerými listinnými nebo jinými důkazy, včetně dokladů o právech, na nichž se Žalobní návrh zakládá, spolu s výčtem takových důkazů;

(k) zahrnovat veškeré formuláře předepsané tímto Řádem .cz a splňovat formální náležitosti stanovené tímto Řádem .cz.

(3) Žalobní návrh se může týkat více než jednoho Doménového jména, pokud jsou totožné Strany.

(4) Rozhodčí soud potvrdí, že Žalobní návrh od Žalující strany obdržel, a to po obdržení příslušných poplatků.

(5) V nejkratší možné době poté, co byl Žalobní návrh podán, avšak v každém případě nejpozději do pěti (5) dní od Času podání a před podáním oznámení Žalované straně v souladu s odst. §7 níže, vyrozumí Rozhodčí soud Registr o totožnosti Žalující strany a

dotčeném Doménovém jménu a vyžádá si poskytnutí elektronické adresy Držitele Doménového jména.

(6) Jakékoli Řízení proti Držiteli, které bylo zahájeno později, ale týká se téhož Doménového jména, se přeruší do doby, kdy bude znám výsledek Řízení zahájeného Žalobním návrhem dřívějším. Pokud v takovém Řízení Senát rozhodne přiznat Žalující straně požadované žalobní nároky zahrnující převod Doménového jména na Žalující stranu, všechna přerušená Řízení budou zastavena a uhrazené poplatky vráceny. Pokud Senát v Řízení Žalobní návrh v části týkající se převedení Doménového jména zamítne, bude pokračováno v projednávání Žalobního návrhu po něm bezprostředně následujícího podle Času podání. Rozhodčí soud vyrozumí příslušnou Žalující stranu (y) o zastavení, přerušení nebo pokračování Řízení do pěti (5) dnů od data vydání rozhodnutí Senátu o předchozím Žalobním návrhu.

§7

Oznámení Žalobního návrhu

(1) Rozhodčí soud zkontroluje, zda Žalobní návrh splňuje formální náležitosti dle Řádu .cz, a pokud Žalobní návrh je s nimi v souladu, zašle oznámení o Žalobním návrhu (spolu s vysvětlujícím průvodním dopisem) Žalované straně způsobem stanoveným v §3 odst. 1 a §3 odst. 2 do pěti (5) dnů od data obdržení poplatků, které je Žalující strana povinna uhradit podle §5.

(2) Pokud Rozhodčí soud shledá, že Žalobní návrh nesplňuje formální náležitosti dle tohoto Řádu .cz, neprodleně Žalující stranu informuje o charakteru zjištěných nedostatků. Pokud lze nedostatky odstranit, Žalující strana má lhůtu sedmi (7) dnů, aby nedostatky napravila a předložila opravený Žalobní návrh, přičemž v případě marného uplynutí uvedené lhůty bude Řízení zastaveno.

(3) Rozhodčí soud okamžitě oznámí Žalující straně, Žalované straně a Registru Datum zahájení Řízení.

§8

Vyjádření Žalované strany k Žalobnímu návrhu

(1) Žalovaná strana Rozhodčímu soudu do třiceti (30) dnů poté, co jí byl doručen Žalobní návrh v souladu s §3 odst. 2, předloží Vyjádření k Žalobnímu návrhu.

(2) Vyjádření Žalované strany k Žalobnímu návrhu musí:

(a) uvádět jméno, poštovní a e-mailovou adresu, telefonní a faxové číslo Žalované strany a jakéhokoliv zástupce oprávněného za Žalovanou stranu jednat v rámci Řízení;

(b) specifikovat preferovaný způsob komunikace s Žalovanou stranou v rámci Řízení (včetně osoby, která má být kontaktována, způsobu komunikace a adresy);

(c) identifikovat jakákoli další řízení, která byla zahájena nebo ukončena v souvislosti s kterýmkoli doménovým jménem (jmény), jež je/jsou předmětem Žalobního návrhu;

(d) v souladu s tímto Řádem .cz popsat skutečnosti, na nichž je Vyjádření Žalované strany k Žalobnímu návrhu založeno;

(e) v závěru uvádět níže uvedené prohlášení a podpis Žalované strany nebo jejího oprávněného zástupce; v případě elektronického podání musí být podpis v elektronickém formátu předepsaném on-line platformou Rozhodčího soudu: "Žalovaná strana prohlašuje, že všechny údaje zde uvedené, týkající se žalované strany, jsou úplné a správné."

(f) být doloženo veškerými listinnými nebo jinými důkazy, včetně důkazů o právech, o něž se Žalovaná strana opírá, spolu s výčtem takových důkazů.

(g) zahrnovat veškeré formuláře předepsané tímto Řádem .cz a splňovat formální náležitosti stanovené tímto Řádem .cz.

(3) Rozhodčí soud Žalované straně potvrdí příjem Vyjádření Žalované strany k Žalobnímu návrhu. Pokud Rozhodčí soud shledá, že Vyjádření Žalované strany k Žalobnímu návrhu nesplňuje formální náležitosti dle Řádu .cz, neprodleně Žalovanou stranu informuje o charakteru zjištěných nedostatků. Pokud lze nedostatky napravit, Žalovaná strana má lhůtu sedmi (7) dnů, aby nedostatky odstranila a předložila opravené Vyjádření Žalované strany k Žalobnímu návrhu.

(4) Rozhodčí soud bezodkladně zašle Vyjádření Žalované strany k Žalobnímu návrhu splňující formální náležitosti Žalující straně.

(5) Pokud Žalovaná strana nepředloží Vyjádření Žalované strany k Žalobnímu návrhu nebo předloží pouze Vyjádření Žalované strany k Žalobnímu návrhu nesplňující formální náležitosti, Rozhodčí soud Strany neprodleně informuje o takovém nesplnění povinností Žalovanou stranou. Rozhodčí soud zašle Vyjádření Žalované strany k Žalobnímu návrhu, které nesplňuje formální náležitosti, Senátu a Žalující straně pro informaci.

(6) Senát posoudí Vyjádření Žalované strany k Žalobnímu návrhu nesplňující formální náležitosti na základě svého vlastního uvážení v rámci procesu rozhodování. Pokud Senát dojde k závěru, že Vyjádření Žalované strany k Žalobnímu návrhu vykazuje formální nedostatky, může spor rozhodnout výhradně na základě Žalobního návrhu.

§9

Ustavení Senátu a lhůty pro rozhodnutí

(1) Rozhodci jsou vybíráni v souladu s interními předpisy Rozhodčího soudu. Musí mít potřebné odborné znalosti a jsou vybíráni objektivním, transparentním a nediskriminujícím způsobem.

(2) Spory jsou rozhodovány jediným Rozhodcem jmenovaným předsedou Rozhodčího soudu ze seznamu rozhodců Rozhodčího soudu. V případě, že s tím Strany souhlasí a pokud Strana, která takový postup navrhne, uhradí zvýšené poplatky, může být spor rozhodován třemi Rozhodci, přičemž v takovém případě každá ze Stran jmenuje jednoho Rozhodce a předsedajícího Rozhodce jmenuje předseda Rozhodčího soudu na shodný návrh ostatních Rozhodců, nebo není-li, podle vlastního uvážení.

(3) Po ustavení Senátu informuje Rozhodčí soud Strany o složení Senátu a o datu, do kterého by Senát měl Rozhodčímu soudu předat rozhodčí nález, pokud nenastanou mimořádné okolnosti, pro které nebude možno rozhodčí nález v takové lhůtě předat.

§10

Nestrannost a nezávislost

(1) Rozhodci nesmí být na výsledku sporu osobně ani hmotně zainteresováni a jsou povinni spor vyřešit podle příslušného právního řádu, s řádnou odbornou péčí a v případě souhlasu obou Stran podle zásad spravedlnosti. Rozhodci jsou povinni zachovat mlčenlivost o informacích, které jim budou v průběhu Řízení sděleny.

(2) Rozhodce musí být nestranný a nezávislý a před přijetím svého jmenování informuje Rozhodčí soud formou Rozhodčím soudem předepsaného prohlášení o nestrannosti a nezávislosti o veškerých okolnostech, které by mohly vést ke vzniku důvodných pochybností ohledně jeho nestrannosti nebo nezávislosti. Pokud by kdykoli v průběhu Řízení vyvstaly nové okolnosti, které by mohly vést ke vzniku důvodného podezření ohledně nestrannosti nebo nezávislosti Rozhodce, Rozhodce o nich Rozhodčí soud musí

ihned informovat. V takovém případě Rozhodčí soud na základě svého vlastního uvážení jmenuje náhradního Rozhodce.

(3) Strany mohou podat proti jmenování Rozhodce námitky. Strana podávající námitky proti jmenování Rozhodce musí Rozhodčímu soudu zdůvodnit, proč proti jeho jmenování námitky podává. Námitky musí být podány do pěti (5) dnů od přijetí oznámení o jmenování příslušného

Rozhodce, nebo poté, co se Strana dozví o okolnostech vedoucích ke vzniku důvodných pochybností ohledně nestrannosti nebo nezávislosti Rozhodce.

(4) Pokud proti jmenování některého Rozhodce podala námitky pouze některá ze Stran, je druhá Strana a/nebo příslušný Rozhodce oprávněn se k podání námitek vyjádřit. Toto právo je nutno uplatnit do pěti (5) dnů po obdržení námitek.

(5) O námitkách proti jmenování rozhodne Rozhodčí soud, přičemž jeho rozhodnutí je konečné a nelze se proti němu odvolat.

§11

Postoupení spisu Senátu

Rozhodčí soud postoupí spis Senátu, jakmile je jmenován.

§12

Všeobecné pravomoci Senátu

(1) Senát vede Řízení takovým způsobem, který považuje za vhodný a který je v souladu s Řádem .cz. Senát není povinen provádět vlastní šetření týkající se okolností případu, avšak je k šetření na základě svého vlastního uvážení oprávněn.

(2) Senát ve všech případech zajistí, aby se Stranám dostalo spravedlivého a rovnocenného zacházení.

(3) Senát zajistí, aby způsob vedení Řízení směřoval k rychlému vyřízení sporu.

(4) Senát na základě svého vlastního uvážení rozhodne o přípustnosti, významu, váze a závažnosti důkazních prostředků.

§13

Další tvrzení

Senát si může na základě svého vlastního uvážení od kterékoli ze Stran vyžádat nebo připustit další tvrzení nebo dokumenty mimo Žalobního návrhu a Vyjádření Žalované strany k Žalobnímu návrhu.

§14

Ústní jednání

(1) Ústní jednání se nekonají (včetně jednání formou telekonferencí, videokonferencí a webových konferencí). Rozhodnutí se činí na základě dokumentů a jiných listinných důkazů, pokud Senát na základě svého vlastního uvážení a v důsledku mimořádných okolností nerozhodne, že ústní jednání je k rozhodnutí o Žalobním návrhu nezbytné.

(2) Pokud se Senát na základě svého uvážení rozhodne, že je nutné ústní jednání, toto bude uskutečněno pomocí telekonference, videokonference nebo webové konference, nebo s osobní účastí v sídle Rozhodčího soudu. Senát informuje Strany oznámením o konání výše zmíněného ústního jednání alespoň sedm (7) dní před datem jeho konání, přičemž takové oznámení musí obsahovat datum, čas a elektronické nebo fyzické místo konání ústního jednání.

§15

Základy pro rozhodování

Senát rozhoduje o Žalobním návrhu na základě tvrzení a předložených dokumentů a v souladu s Řádem .cz.

§16

Proces rozhodování a forma rozhodčího nálezu

(1) Senát zašle rozhodčí nález Rozhodčímu soudu ve lhůtě třiceti (30) dní od data svého jmenování, pokud nenastanou výjimečné okolnosti, odůvodňující pozdější vydání nálezu.

(2) Pokud Senát po zvážení podání dospěje k závěru, že Žalobní návrh nebyl podán v dobré víře, ve svém rozhodnutí uvede, že Žalobní návrh nebyl podán v dobré víře a představuje zneužití tohoto řízení.

§17

Sdělení rozhodnutí Stranám

(1) Rozhodčí soud sdělí do pěti (5) dnů ode dne, kdy obdrží konečné rozhodnutí od Senátu, úplné znění rozhodnutí každé ze Stran a Registru.

(2) Rozhodčí soud uveřejní anonymizované rozhodnutí v úplném znění na veřejně přístupné webové stránce.

ČÁST TŘETÍ

Závěrečná ustanovení

§18

Změny a doplnění

Na Řízení zahájené na základě Žalobního návrhu se vztahuje znění tohoto Řádu .cz, které je platné v okamžiku podání Žalobního návrhu k Rozhodčímu soudu.

§19

Datum účinnosti

Tento Řád .cz se použije na všechny Žalobní návrhy podané dne 15. června 2010 a později.

Zdroj: <http://domeny.soud.cz/html/cz/adr/adr_rules/radcz.pdf>.